

หนังสือกิจการ

บทเรียนที่ 3

ประเด็นหลัก

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

© 2012 โดย Third Millennium Ministries

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐานภาษาอังกฤษ (The Holy Bible, English Standard Version® (ESV®)) สงวนลิขสิทธิ์ © 2001 โดย ครอสส์เวย์ (Crossway) หน่วยงานพันธกิจด้านการพิมพ์เผยแพร่ของ “สำนักพิมพ์ข่าวประเสริฐ” (Good News Publishers) ใช้โดยได้รับอนุญาตแล้ว สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

ข้อมูลเกี่ยวกับ THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Third Millennium Ministries (ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม)
เป็นพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐของคริสเตียนโดยไม่หวังผลกำไร เพื่อ:

ในการศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสต์ศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสเตียนมากมายทั่วโลก ที่ยังขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้ เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่ ระบบมัลติมีเดีย ทั่วโลก โดยใช้ภาษาอังกฤษ อาหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนี้ หลักสูตรของเรายังถูกแปลไปอีกกว่า 12 ภาษา โดยผ่านองค์กรคู่มิตร หลักสูตรนี้ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต และถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้โดยโรงเรียน กลุ่ม หรือบุคคล ทั้งในระบบออนไลน์และในกลุ่มผู้ร่วมศึกษา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา

เราได้พัฒนาวิธีการที่จะใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่าในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียที่ได้รับรางวัล ซึ่งมีเนื้อหาและคุณภาพที่ดีที่สุด

เราใช้นักเขียนและบรรณาธิการที่เป็นนักการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมด้าน ศาสนศาสตร์อย่างดี และใช้นักแปลที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายผู้มีความเข้าใจด้านศาสนศาสตร์

บทเรียนของเรานำเสนอแนวคิดอันลึกซึ้งของศาสตราจารย์จากวิทยาลัยพระคริสตธรรม และจากศิษยาภิบาลจากทุกมุมโลก ยิ่งกว่านั้น เรายังใช้นักออกแบบกราฟิก นักวาดภาพประกอบ และผู้ผลิตที่ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของการผลิต และใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัย

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการเผยแพร่ Third Millennium

ได้สร้างพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม โรงเรียนสอนพระคัมภีร์ มิชชันนารี สถาบันวิทยคริสเตียน ผู้ให้บริการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ. สัมพันธภาพดังกล่าวได้นำไปสู่การเผยแพร่บทเรียนทางวีดิโอจำนวนนับไม่ถ้วน สู่นักศิษยาภิบาล และนักเรียนพระคัมภีร์ในท้องถิ่น.

และเว็บไซต์ของเราก็เป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาสื่อประกอบบทเรียนเพิ่มเติม รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของตนเอง.

Third Millennium Ministries ถือว่าเป็นบริษัทประเภท 501(c) (3)

ตามข้อบังคับของกรมสรรพากรแห่งสหรัฐอเมริกา เราพึ่งพาเงินบริจาคที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ ที่คริสตจักร มูลนิธิ ธุรกิจ และบุคคลต่าง ๆ ถวายให้ด้วยความอาารี

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา

และศึกษาว่าจะมีส่วนร่วมกับพันธกิจนั้นได้อย่างไร โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา

www.thirdmill.org.

สารบัญ

บทนำ	1
พระวิญญูณบริสุทธิ	1
ก่อนวันฟื้นเทกอสต์	2
จังหวะเวลา	2
จุดประสงค์	4
วันฟื้นเทกอสต์	5
ความสำคัญ	5
ภาษาแปลก ๆ	7
ผลของเหตุการณ์	9
หลังวันฟื้นเทกอสต์	10
สะมาเรีย	10
ซีซารียา	11
เอเฟซัส	12
อัครทูต	14
ความเป็นเอกลักษณ์	14
ข้อกำหนด	14
ช่วงการวางรากฐาน	16
การมีสิทธิอำนาจ	16
หน้าที่	17
พระพร	18
การอัครรรย	18
การเปิดเผย	19
ความหลากหลาย	20
กลยุทธ์	20
บริบท	22
คริสต์จักร	23

ความจำเป็น	23
ข้อจำกัดด้านกายภาพ	23
ข้อจำกัดด้านเวลา.....	24
การเตรียมพร้อม	24
คำสอน.....	25
เจ้าหน้าที่.....	25
ความยากลำบาก.....	27
สรุป	29
วิทยากร	30
อภิธานศัพท์	31

หนังสือกิจการ

บทเรียนที่ 3

ประเด็นหลัก

บทนำ

ผู้ใกล้ชิดกับพ่อแม่ที่มีลูกอายุน้อย ๆ ก็รู้ว่าพ่อแม่มักจำเป็นต้องย่ำคำสั่งสอนหลาย ๆ ครั้ง พ่อแม่จำเป็นต้องบอกความคิดเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีกให้ลูกฟัง เพื่อช่วยให้พวกเขาพัฒนาบุคลิก และเพื่อเตรียมพวกเขาให้ดำเนินชีวิตที่เกิดผล

ในทำนองเดียวกัน เมื่ออ่านหนังสือกิจการ เราก็รู้ได้อย่างรวดเร็วว่า ลูกาได้กล่าวย่ำประเด็นหลักเดียวกันหลายครั้ง ประเด็นที่ถูกกล่าวย่ำนี้ ดำเนินต่อไปตลอดหนังสือของท่าน และเป็นกุญแจสำคัญให้เข้าใจคำสอนของลูกา ฉะนั้น หากเราหวังที่จะรู้ความสำคัญของหนังสือกิจการอย่างลึกซึ้ง เราต้องใส่ใจกับประเด็นหลักที่ถูกกล่าวย่ำเหล่านี้อย่างรอบคอบ

นี่คือบทเรียนที่สามในชุด “หนังสือกิจการ” ของเรา และเราตั้งชื่อบทเรียนนี้ว่า “ประเด็นหลัก” ในบทเรียนนี้ เราจะดูที่สามแนวคิดหลักที่ลูกาได้กล่าวย่ำหลายครั้ง เมื่อท่านเปิดเผยถึงการขยายตัวของอาณาจักรแห่งแผ่นดินของพระเจ้าในสมัยของคริสตจักรยุคแรก

ในบทเรียนก่อนหน้านี เราได้สรุปสาระสำคัญซึ่งเป็นจุดประสงค์ของลูกาสำหรับหนังสือกิจการ โดยกล่าวว่าท่านได้เขียนเรื่องราวทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับผลกระทบอันมีพลังของถ้อยคำแห่งข่าวประเสริฐ เราได้เห็นว่าการบันทึกข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ ในฐานะคำพยานที่น่าเชื่อถือของพันธกิจของพระคริสต์ที่ดำเนินต่อมาโดยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในบทเรียนนี้ เราจะสำรวจจุดประสงค์นี้อย่างละเอียดยิ่งขึ้น โดยดูที่บางประเด็นหลักที่ลูกาใช้เพื่ออธิบายและสนับสนุนแนวคิดหลักนี้

เราจะสำรวจสามประเด็นหลัก ที่ถูกนำเสนอในช่วงต้นของหนังสือกิจการ และได้ถูกขยายความในบทต่าง ๆ ที่ตามมา หนึ่งในเราจะดูที่ประเด็นหลักเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ประทานฤทธิ์อำนาจแก่คริสตจักรเพื่อขยายแผ่นดินของพระคริสต์ สอง เราจะเน้นที่อัครทูต ซึ่งเป็นบุคคลที่ถูกเรียกให้เป็นพยานของพระคริสต์ และได้รับมอบอำนาจให้นำ และปรนนิบัติคริสตจักรของพระองค์ และสาม เราจะพิจารณาประเด็นหลักเรื่องคริสตจักร ซึ่งอัครทูตสถาปนาขึ้นเพื่อให้มั่นใจว่าข่าวประเสริฐและแผ่นดินของพระเจ้าจะแพร่กระจายออกไปตลอดประวัติศาสตร์ ให้เราเริ่มที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ และบทบาทของพระองค์ในกิจการ

พระวิญญาณบริสุทธิ์

หนังสือกิจการนำเสนอศาสนศาสตร์เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างเข้มข้น โดยบรรยายว่า พระองค์เป็นผู้ประทานฤทธิ์อำนาจแก่คริสตจักร เพื่อมีชีวิตอันได้รับการเปลี่ยนแปลง และเพื่อประกาศข่าวประเสริฐแก่โลกนี้ กิจการบันทึกว่าพระองค์กระทำหมายสำคัญ และการอัศจรรย์มากมายเพื่อยืนยันพันธกิจของอัครทูตและผู้นำคริสตจักรยุคแรกคนอื่น ๆ กิจการเป็นพยานว่า พระวิญญาณได้ประทานความกล้าหาญยิ่งแก่คริสตชนที่เผชิญการต่อต้านข่มเหง โดยสังเขปแล้ว

กิจการบรรยายว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเป็นผู้ที่มีฤทธิ์อำนาจทำให้ข่าวประเสริฐ และแผ่นดินของพระเจ้าแพร่หลายออกไป และเป็นผู้ที่ประทานฤทธิ์อำนาจแก่คนของพระองค์เพื่อดำเนินชีวิตโดยเชื่อฟังพระเจ้าได้

ขณะที่พระวิญญาณทำงานหลากหลายวิธีในกิจการ เราจะเน้นที่อิทธิพลของพระองค์เหนือคริสตจักรในสามช่วงเวลา หนึ่ง เราจะดูที่พระวิญญาณในกิจการก่อนฟื้นเทกอสต์ สอง เราจะศึกษาการเทพระวิญญาณลงมาในเยรูซาเล็มในวันฟื้นเทกอสต์ และสาม เราจะพิจารณางานของพระวิญญาณหลังฟื้นเทกอสต์ ให้เราเริ่มโดยศึกษาว่าหนังสือกิจการบรรยายพระวิญญาณก่อนฟื้นเทกอสต์ว่าอย่างไร

ก่อนวันฟื้นเทกอสต์

ในกิจการ 1:3-11 ลูกาบันทึกว่าพระเยซูใช้เวลาสี่สิบวัน คือหลังคืนพระชนม์ และก่อนเสด็จสู่สวรรค์ เพื่อสอนเหล่าอัครสาวก ดังที่เราอ่านพบในกิจการ 1:3:

พระองค์ทรงปรากฏแก่พวกเขาในช่วงสี่สิบวัน และตรัสเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า (กิจการ 1:3)

ตามที่เราได้เห็น จากคำสอนสำคัญมากประการหนึ่งของพระเยซูเกี่ยวกับแผ่นดินของพระองค์ก็คือ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาสู่อัครทูตด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งโดยเฉพาะ

เราจะดูที่สองแง่มุมของคำสอนของพระเยซูเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนฟื้นเทกอสต์ หนึ่ง เราจะดูที่จังหวะเวลาของการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และสอง เราจะเน้นที่จุดประสงค์ของการที่พระองค์เสด็จมา ก่อนอื่น ให้เราพิจารณาคำสอนของพระเยซูเกี่ยวกับจังหวะเวลาของการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์

จังหวะเวลา

ให้เราฟังถ้อยคำของพระเยซูในกิจการ 1:4-8:

“อย่าออกจากกรุงเยรูซาเล็มแต่จงรอคอยของประทานที่พระบิดาของเราได้ทรงสัญญาไว้...แต่อีกไม่กี่วัน พวกท่านจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”
 พวกเขายังทูลถามพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า บัดนี้พระองค์จะทรงกอบกู้อาณาจักรอิสราเอลขึ้นใหม่หรือ?”
 พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ไม่ใช่ธุระของพวกท่านที่จะรู้วันเวลาซึ่งพระบิดาทรงกำหนดไว้
 ตามสิทธิอำนาจของพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับฤทธิ์
 อำนาจเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม
 และทั่วแคว้นยูเดียกับสะมาเรียจนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:4-8)

ให้เราสังเกตว่า เมื่อพระเยซูประกาศถึงการมาถึงของบัพติศมาแห่งพระวิญญาณ พวกอัครทูตถามว่าพระเยซูกำลังจะฟื้นฟูอาณาจักรให้กับอิสราเอลหรือไม่ สำนวน “การฟื้นฟูอาณาจักรให้กับอิสราเอล” นั้น ไม่เป็นที่คุ้นเคยท่ามกลางผู้อ่านในยุคปัจจุบัน เราจึงต้องอธิบายประเด็นนี้ก่อน

ผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิมพยากรณ์ไว้ว่า เนื่องจากความบาปของอิสราเอล และยูดาห์นั้นใหญ่หลวงยิ่งนัก พระเจ้าจะเนรเทศพวกเขาออกจากแผ่นดินพระสัญญา และให้พวกเขาตกอยู่ภายใต้การกดขี่ของคนต่างชาติ ตามคำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิมนั้น ชาวอียิปต์เชื่อว่า ในภายหลัง พระเจ้าจะส่งพระเมสสิยาห์ลงมาเพื่อฟื้นฟูประชากรของพระองค์ โดยอภัยบาปของพวกเขา นำพวกเขากลับสู่แผ่นดิน และปกครองเหนือพวกเขา ในฐานะบุตรของดาวิด พระเมสสิยาห์จะเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลและยูดาห์ และเปลี่ยนแผ่นดินพระสัญญาให้เป็นศูนย์กลางของแผ่นดินของพระเจ้าบนโลกนี้ ที่นั่นเอง คนของพระเจ้าจะเกษมสันต์กับชีวิตนิรันดร์ และเต็มด้วยพระพร ก่อนถึงศตวรรษที่หนึ่ง

อิสราเอลต้องเจ็บปวดเป็นเวลาหลายร้อยปีจากการถูกพิพากษา และพวกเขาปรารถนาอย่างสุดใจว่าจะมีพระเมสสิยาห์ทางการเมืองมาฟื้นฟูอาณาจักรอิสราเอล ฉะนั้น เมื่ออัครทูตทราบดีว่าพระเยซูกำลังจะเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ พวกเขาจึงหวังว่าพระองค์จะทำให้คำพยากรณ์ตามพันธสัญญาเดิมเหล่านี้สำเร็จเป็นจริงก่อนพระองค์จะจากไป นี่ก็คือเหตุผลที่พวกเขาถามพระองค์เกี่ยวกับการฟื้นฟูอาณาจักรให้กับอิสราเอล อย่างไรก็ตาม พระเยซูสอนว่า ความคาดหวังขบถในการฟื้นฟูอาณาจักร ในด้านการเมืองของอิสราเอลอย่างฉาบฉวยนั้น เป็นแนวคิดที่ผิด และบอกว่าการที่ชาวประเสริฐขยายออกไปทั่วโลก และการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในสง่าราศีต่างหากที่จะเป็นวิธีที่พระเจ้าทำให้คำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิมสำเร็จเป็นจริง

แต่เหตุใดอัครทูตจึงถามเกี่ยวกับการฟื้นฟูอาณาจักรทางการเมือง เมื่อตอบสนองต่อคำพูดของพระเยซูเกี่ยวกับบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์? นี่ก็เป็นอีกครั้งหนึ่งที่พวกอัครทูตกำลังนึกถึงคำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิม จากข้อความหลายตอน ผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิมพยากรณ์ว่า เมื่อการพิพากษาสิ้นสุดลง พระเจ้าจะเทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน จงฟังคำพูดของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์เกี่ยวกับพระวิญญาณในอิสยาห์ 44:3-4:

เพราะเราจะเทน้ำลงบนดินที่แห้ง
ให้มีธารน้ำบนพื้นดินที่แห้งผาก
เราจะเทวิญญาณของเราลงเหนือวงศัwanของเจ้า
และเทพของเราให้ลูกหลานของเจ้า
พวกเขาจะงอกงามเหมือนหญ้าในทุ่งกว้าง
เหมือนต้นปอปลาริมธารน้ำ (อิสยาห์ 44:3-4)

ในที่นี้ อิสยาห์พูดถึงการฟื้นฟู โดยกล่าวว่าพระเจ้าจะเทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาบนแผ่นดิน

ผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิมประกาศว่า ก่อนที่พระเมสสิยาห์จะเสด็จมา อิสราเอลจะมีชีวิตอยู่ในสภาพที่พวกเรารู้จักกันว่า “ยุคแห่งความบาป ความเสื่อม และความตาย” พวกเขาจึงได้ประกาศว่า เมื่อพระเมสสิยาห์เสด็จมา พระองค์จะนำมาซึ่งยุคใหม่ ซึ่งพวกเรารู้จักกันว่า “ยุคที่จะมาถึง” นั่นคือ ยุคที่ศัตรูของพระเจ้าจะถูกพิพากษา และคนของพระองค์จะได้รับพระพรอันไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงได้ในบั้นปลาย

ผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิมไม่ได้เจาะจงว่ากระบวนการนี้จะใช้เวลานานเพียงใด แต่รับบีส่วนใหญ่คาดหวังให้เกิดขึ้นทั้งหมดในคราวเดียวกัน

ตรงกันข้ามกับมุมมองนี้ พระเยซูอธิบายว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะเปิดเผยออกมาเมื่อเวลาผ่านไป โดยแพร่หลายไปท่ามกลางประชาชาติ แทนที่จะเกิดขึ้นทั้งหมดในคราวเดียวกัน การเปลี่ยนผ่านไปสู่แผ่นดินของพระเจ้าที่เต็มด้วยพระสิริ นั้น จะเกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ ยุคที่จะมาถึงนั้นจะถูกเปิดตัวในระหว่างพันธกิจของพระเยซูบนโลกนี้ และจะดำเนินต่อไปเมื่อพระเยซูครองราชย์ในสวรรค์ เมื่อแผ่นดินของพระเจ้าขยายออกไปโดยผ่านพันธกิจการเผยแผ่ข่าวประเสริฐ และเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาในอนาคต ยุคแห่งความบาปนี้ก็จะจบลงอย่างสิ้นเชิง และแผ่นดินของพระเมสสิยาห์ที่ขยายไปทั่วสากลโลกก็จะสำเร็จบริบูรณ์

มุมมองเกี่ยวกับการเสด็จมาของแผ่นดินของพระเจ้านี้ อธิบายได้ว่า เหตุใดพระเยซูจึงตอบคำถามของอัครทูตเช่นนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังจะถูกเทลงมาเหนือคริสตจักร แต่นี่มิได้หมายความว่าความสำเร็จบริบูรณ์ของทุกสิ่งใกล้มาถึงแล้ว พระเยซูเพิ่งจะเริ่มเปิดตัวแผ่นดินของพระองค์ และพระพรของพระวิญญาณจะเตรียมคริสตจักรให้พร้อม เมื่อคริสตจักรยังคงดำรงต่อไปท่ามกลางโลกแห่งความบาปนี้ ก่อนการเสด็จกลับมาของพระองค์ เมื่อเราพิจารณาจังหวะเวลาของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว เราก็ควรหันไปศึกษาจุดประสงค์ของการเสด็จมาของพระองค์

จุดประสงค์

ให้เราฟังถ้อยคำของพระเยซูที่มีต่ออัครทูตอีกครั้งหนึ่งในกิจการ 1:8:

แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับฤทธิ์อำนาจเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม และทั่วแคว้นยูเดียกับสะมาเรียจนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8)

ในข้อความนี้พระเยซูชี้แนวทางใหม่แก่อัครทูต ให้คิดถึงบัพติศมาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในแนวทางใหม่ แทนที่จะอัญเชิญระยะสุดท้ายของแผ่นดินของพระองค์มาเลย พระวิญญาณจะถูกเทลงมาเพื่อมอบอำนาจแก่อัครทูต เพื่อเป็นพยานฝ่ายพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อในพระคริสต์ ให้เราอดรหัสสิ่งที่พระเยซูกล่าว โดยเน้นไปที่สองมิติของพันธกิจของพระวิญญาณ นั่นคือ ฤทธิ์อำนาจและพยานฝ่ายพระเจ้า

ในตอนแรก พระเยซูกล่าวว่าสาวกของพระองค์จะได้รับฤทธิ์อำนาจผ่านบัพติศมาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความเชื่อมโยงกันของพระวิญญาณกับฤทธิ์อำนาจพบได้ทั่วไปในพันธสัญญาใหม่ และมักถูกนำเสนอด้วยสำนวน “พระวิญญาณของพระเจ้า” ซึ่งแปลมาจากวลีในภาษาฮีบรู “รูอ์ค เอโลฮิม” สำนวนภาษาฮีบรูนี้หมายถึง ลม หรือ พลังงานที่มีฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้า ในพันธสัญญาเดิม พระวิญญาณของพระเจ้าทำงานอย่างมีฤทธิ์อำนาจในโลกอันกว้างใหญ่ เพื่อให้พระประสงค์ของพระเจ้าเป็นจริง

ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังถูกสำแดงออกมาในแนวทางอันน่าอัศจรรย์ในชีวิตของมนุษย์ด้วย เช่น เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมาบนแซมสัน ในผู้วินิจฉัย 14-15 แซมสันได้กระทำสิ่งอัศจรรย์ต่าง ๆ ด้วยกำลังกายมหาศาลซึ่งนำชัยชนะอันยิ่งใหญ่มาสู่อิสราเอลเหนือชาวฟิลิสเตีย

นอกจากฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณแล้ว พระเยซูได้กล่าวว่าพระวิญญาณจะทำให้สาวกของพระองค์เป็นพยานฝ่ายพระเจ้า ความเชื่อมโยงนี้สะท้อนถึงพันธสัญญาเดิมเช่นกัน ในหลายโอกาส

พระวิญญาณของพระเจ้าประทานฤทธิ์อำนาจแก่คนของพระองค์ให้กล่าวถ้อยคำด้วยความกล้าหาญ อย่างเกิดผลเพื่อพระเจ้า
 ลองฟังถ้อยคำในมีคาห์ 3:8 เป็นตัวอย่าง:

แต่ส่วนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยฤทธิ์อำนาจ
 ด้วยพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า (มีคาห์ 3:8)

ในข้อความนี้ มีคำอธิบายว่าพระวิญญาณได้ประทานความกล้าหาญแก่ท่านที่จะกล่าวความจริง
 แม้ท่านจะถูกต่อต้านโดยผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จก็ตาม

ฉะนั้น เมื่อพระเยซูบอกอัครทูตของพระองค์ว่า พระองค์จะให้พวกเขาได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
 เพื่อประทานอำนาจแก่พวกเขาในฐานะพยาน พระองค์ได้บอกว่า
 พระวิญญาณจะทำงานในพวกเขาเช่นเดียวกับที่พระองค์ทำงานผ่านคนอื่น ๆ ในพันธสัญญาเดิม
 พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังจะทำงานอย่างมีฤทธิ์อำนาจเพื่อยืนยันว่าข้อความของอัครทูตนั้นเป็นความจริง
 และพระวิญญาณจะประทานถ้อยคำแก่พวกเขาให้กล่าวแก่คนเหล่านั้นที่ต่อต้าน และแน่นอน
 การสำแดงเหล่านี้ของพระวิญญาณปรากฏครั้งแล้วครั้งเล่าในหนังสือกิจการ

เมื่อได้เห็นวิธีการที่ลูกาใช้เพื่อแนะนำพระวิญญาณบริสุทธิ์ในช่วงก่อนเห็นเทออสต์
 เราควรดูเหตุการณ์ที่พระวิญญาณถูกเทลงมาในวันเห็นเทออสต์ เมื่อคริสตจักรรวมตัวกันในเยรูซาเล็มด้วย

วันเห็นเทออสต์

กิจการ 2:1-4 บรรยายการเทลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เหนือคริสตจักรดังนี้

เมื่อถึงวันเห็นเทออสต์ พวกเขาทั้งหมดมารวมอยู่ในที่เดียวกัน ทันใดนั้นก็มีความสงบ
 สวรรค์เหมือนเสียงพายุคล้ายดังออกไปทั่วทั้งบ้านที่เขานั่งอยู่ พวกเขาเห็นสิ่งที่ดูเหมือนเปลวไฟรูปร่างคล้ายลิ้นกระจายออก
 และมาอยู่เหนือพวกเขาแต่ละคน ทุกคนเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ
 บริสุทธิ์และเริ่มพูดภาษาต่าง ๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้
 พวกเขาสามารถพูดได้ (กิจการ 2:1-4)

เพื่อสำรวจความสำคัญของเหตุการณ์นี้ เราจะดูที่สามประเด็นหลัก หนึ่ง เราจะดูที่ความสำคัญของวันเห็นเทออสต์ สอง
 เราจะพิจารณาปรากฏการณ์ของการพูดภาษาแปลก ๆ และสาม เราจะอภิปรายถึงผลของเหตุการณ์เหล่านี้ ก่อนอื่น
 ให้เราพิจารณาความสำคัญของวันเห็นเทออสต์

ความสำคัญ

วันเห็นเทออสต์คือ ช่วงเวลาแห่งการเฉลิมฉลองตามปฏิทินศักดิ์สิทธิ์ของอิสราเอล ซึ่งเชื่อมโยงใกล้ชิดกับเทศกาลปัสกา จากอพยพ 12
 และเลวีนิติ 23 ปัสกา เป็นเทศกาลประจำปีของอิสราเอลที่จะระลึกถึงการถูกปลดปล่อยจากอียิปต์
 เทศกาลนี้รำลึกถึงคืนวันที่ภัยพิบัติครั้งสุดท้ายได้เกิดขึ้น เมื่อพระเจ้าสังหารบุตรชายหัวปีของชาวอียิปต์

แต่ได้ละเว้นครัวเรือนของคนอิสราเอลที่สัดซ์ซื้อ การทดลองเทศกาลปัสกา
เดือนใจชาวอียิปต์ให้ระลึกถึงวิธีที่พระเจ้าได้ปลดปล่อยพวกเขาจากการเป็นทาสในอียิปต์

เทศกาลเพ็นเทคอสต์จัดขึ้นประมาณ 50 วันหลังเทศกาลปัสกา ในช่วงต้นฤดูเก็บเกี่ยว แต่เดิมนั้น
เทศกาลนี้เฉลิมฉลองการที่พระเจ้าจัดเตรียมบั้งจัญเพื่อการยังชีพในแผ่นดินแห่งพระสัญญา ในช่วงเวลานี้
ชาวอิสราเอลถวายพืชผลต้นฤดูเก็บเกี่ยว เพื่อเป็นการขอบคุณพระเจ้าสำหรับพืชผลทั้งปวงที่พวกเขาหวังว่าจะเก็บเกี่ยวได้ในปีนั้น

นอกจากนี้ ก่อนถึงช่วงพันธสัญญาใหม่ ในช่วงการเฉลิมฉลองเทศกาลเพ็นเทคอสต์
ชาวอียิปต์ก็ระลึกถึงการที่พระเจ้าประทานพระบัญญัติแก่โมเสส
การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเทลงมาในช่วงเวลานี้ยังมีความสำคัญสำหรับคริสตจักรยุคแรก
เนื่องจากการอ้างเตือนพวกเขาเกี่ยวกับความหวังที่ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ได้เคยประกาศไว้
ให้เราฟังสิ่งที่ผู้เผยพระวจนะท่านนี้เขียนไว้ในเยเรมีย์ 31:31-33:

องค์พระผู้เป็นเจ้าประกาศว่า “เวลานั้นจะมาถึง
เมื่อเราจะทำพันธสัญญาใหม่
กับพงศ์พันธุ์อิสราเอล
และกับพงศ์พันธุ์ยูดาห์...
คือเราจะใส่บทบัญญัติของเราในจิตใจของพวกเขา
จารึกบนหัวใจของพวกเขา
เราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา
และพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา”
(เยเรมีย์ 31:31-33)

การจารึกธรรมบัญญัติไว้ในจิตใจเป็นงานของพระวิญญาณของพระเจ้า ซึ่งถูกสัญญาไว้ในพันธสัญญาเดิม
และได้สำเร็จเป็นจริงในพันธสัญญาใหม่

ด้วยความสอดคล้องกับภูมิหลังในพันธสัญญาเดิมนั้น การเทลงมาของพระวิญญาณในวันเพ็นเทคอสต์ในกิจการ 2
มีความสำคัญเป็นพิเศษต่อคริสตจักร การที่พระเยซูสละพระชนม์ของพระองค์บนไม้กางเขนเกิดขึ้นในช่วงเทศกาลปัสกา
พระองค์สิ้นพระชนม์ในฐานะลูกแกะ ซึ่งเป็นเครื่องสัตวบูชาสุดท้ายของเทศกาลปัสกา
อันเป็นหลักประกันว่าคนของพระเจ้าจะถูกปลดปล่อยจากการเป็นทาสของความบาปและความตายชั่วนิรันดร์ ดังที่เปาโลกล่าวใน 1
โครินธ์ 5:7:

เพราะพระคริสต์ผู้ทรงเป็นลูกแกะปัสกาของเราถูกถวายบูชาแล้ว (1 โครินธ์ 5:7)

เมื่อเป็นเช่นนั้น จึงไม่น่าแปลกใจที่การเทลงมาของพระวิญญาณเกิดขึ้นในช่วงเพ็นเทคอสต์
ในเมื่อเพ็นเทคอสต์มุ่งความสนใจไปที่ความยิ่งใหญ่ของการเก็บเกี่ยว
การเสด็จมาของพระวิญญาณจึงเป็นผลแรกของการเก็บเกี่ยวความรอดนิรันดร์
การที่พระวิญญาณเสด็จมาในวันเพ็นเทคอสต์แรกของชาวคริสเตียนจึงบ่งบอกว่าคริสตจักรที่ได้รับการจารึกพระบัญญัติของพระเจ้าไว้ในจิต
ใจเช่นกัน ซึ่งเตรียมคริสตจักรให้พร้อมที่จะเป็นพยานอย่างกล้าหาญ ตามที่เปาโลกล่าวในโรม 8:23 ว่าคริสเตียนนั้น:

มีผลแรกของพระวิญญาณ...(โรม 8:23)

เมื่อลูกาเขียนบรรยายการทดลองมาของพระวิญญาณ ท่านเน้นที่ความเชื่อมโยงกันของพระวิญญาณกับเทศกาลเพ็นเทคอสต์ เพื่อบ่งบอกถึงความสำคัญยิ่งใหญ่ของสิ่งที่เกิดขึ้น นี่ไม่ใช่เหตุการณ์ธรรมดา ไม่ใช่เป็นเพียงการอัศจรรย์ครั้งหนึ่งในอีกหลาย ๆ ครั้งเท่านั้น การที่พระวิญญาณถูกประทานมาในช่วงเพ็นเทคอสต์ได้เริ่มการเก็บเกี่ยวความรอดครั้งยิ่งใหญ่ และการที่คนของพระเจ้าถูกสร้างใหม่จากภายใน เพื่อสถาปนาแผ่นดินของพระเจ้าในยุคพระเมสสิยาห์

เมื่อเราเข้าใจความสำคัญบางประการของเพ็นเทคอสต์ว่าเป็นช่วงเวลาที่พระวิญญาณถูกทดลองมาแล้ว เราก็ควรหันไปศึกษาปรากฏการณ์ภาษาแปลก ๆ ในฐานะการสำแดงถึงการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ภาษาแปลก ๆ

ในกิจการ 2 ลูกาบันทึกว่า เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าถูกทดลองมาบนคริสตจักรในวันเพ็นเทคอสต์ บรรดาอัครทูตและผู้เชื่อต่างพูดภาษาอื่น ๆ แต่น่าเสียดายที่มีความสับสนอย่างมากเกิดขึ้นในคริสตจักรเกี่ยวกับของประทานด้านภาษาแปลก ๆ เราจึงควรใช้เวลาสักเล็กน้อยเพื่อใคร่ครวญคำถามสองข้อ คือ หนึ่ง อะไรคือของประทานด้านภาษาแปลก ๆ? และสอง เหตุใดพระเจ้าประทานของประทานนี้?

ในคริสตจักรยุคปัจจุบัน คริสเตียนต่างก็เข้าใจของประทานด้านภาษาแปลก ๆ แตกต่างกันไป บ้างก็แย้งว่า ภาษาแปลก ๆ คือการอัศจรรย์แห่งการได้ยิน ไม่ใช่การพูด ในมุมมองนี้ อัครทูตกล่าวถ้อยคำแห่งความปิติยินดี ซึ่งพระวิญญาณได้ทำให้ผู้ฟังเข้าใจในภาษาของผู้ฟังเอง

แต่คำบรรยายของลูกาอย่างน้อยสองแห่งมุ่ง ทำให้เป็นไปได้น่าเป็นไปได้ว่า สิ่งนี้จะเป็นการอัศจรรย์เกี่ยวกับการพูด ซึ่งเป็นการอัศจรรย์ที่คริสเตียนยุคแรกพูดภาษามนุษย์จริง ๆ แต่เป็นภาษาที่พวกเขาไม่เคยเรียนรู้มาก่อน ประการแรกที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือ ลูกาเขียนอย่างเจาะจงว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทำให้ผู้พูดพูดในภาษาอื่น ๆ ตามที่เราอ่านพบในกิจการ 2:4:

ทุกคนเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และเริ่มพูดภาษาต่างๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พวกเขาสามารถพูดได้ (กิจการ 2:4)

ลูกามีได้กล่าวเลยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มอบพลังมหัศจรรย์แห่งการฟังแก่ผู้ฟัง สอง คำว่า “ภาษาต่าง ๆ” ใช้แปลคำนามภาษากรีก “กลอสซา” (“glossa”) ในพันธสัญญาใหม่และวรรณกรรมอื่น ๆ ในภาษากรีก ปกติแล้วคำนี้หมายถึงภาษาปกติธรรมดาของมนุษย์ จึงไม่มีเหตุผลและน้ำหนักพอที่จะสงสัยได้ว่า คำนี้หมายถึงสิ่งอื่นที่แตกต่างออกไปในบริบทนี้ ดังนั้น เราจึงมั่นใจได้ว่า การอัศจรรย์เรื่องภาษาแปลก ๆ ในวันเพ็นเทคอสต์นั้น คือความสามารถเหนือธรรมชาติที่จะพูดภาษามนุษย์ที่ตนเองไม่เคยได้เรียนมา

แต่เหตุใดพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงสำแดงการสถิตอยู่ของพระองค์ด้วยวิธีเฉพาะเช่นนี้? อะไรคือความสำคัญของภาษาต่าง ๆ ในวันนั้น? จงฟังคำอธิบายของเปโตรในกิจการ 2:16-21:

แต่ทั้งนี้ก็เป็นไปตามที่ผู้เผยพระวจนะโยเอลกล่าวไว้ว่า
 “พระเจ้าตรัสว่า ในวาระสุดท้าย
 เราจะเทพระวิญญาณของเราลงเหนือประชากรทั้งปวง
 บุตรชายบุตรสาวของเจ้าจะเผยพระวจนะ
 คนหนุ่มของเจ้าจะเห็นนิมิต
 คนชราของเจ้าจะฝันเห็น
 เมื่อถึงเวลานั้น เราจะเทวิญญาณของเรา
 ลงมาเหนือผู้รับใช้ของเราทั้งชายและหญิง
 และพวกเขาจะเผยพระวจนะ...
 ก่อนวันอันยิ่งใหญ่และเปี่ยมด้วยพระเกียรติสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า
 เจ้าจะมาถึง และทุกคนที่ร้อง
 ออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับ
 การช่วยให้รอด” (กิจการ 2:16-21)

ในข้อความนี้ เปโตรอ้างอิงจากโยเอล 2:28-32 เพื่ออธิบายสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในวันเพ็นเทกอสต์
 รวมถึงการอัศจรรย์แห่งการพูดภาษาแปลก ๆ ด้วย ที่น่าสนใจก็คือ เปโตรไม่ได้หยิบยกคำพูดของโยเอลแบบตรง
 ในพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู และฉบับเซปตัวจินต์ ข้อความของโยเอลขึ้นต้นว่า “และต่อมาภายหลัง
 เราจะเทวิญญาณของเราลงเหนือประชากรทั้งปวง” แต่เปโตรถอดความคำพูดของโยเอล 2:28 ว่า “ในวาระสุดท้าย”
 การที่เปโตรเปลี่ยนถ้อยคำของโยเอลบ่งบอกว่า เปโตรเชื่อว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ในวันเพ็นเทกอสต์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของ “วาระสุดท้าย” หรือ
 “ยุคสุดท้าย” ความเชื่อของเปโตรที่ว่า การเทพระวิญญาณลงมาจะเกิดขึ้นในยุคสุดท้ายนั้น ได้รับการสนับสนุนจากถ้อยคำอื่น ๆ
 ที่ท่านหยิบยกมาจากโยเอล เมื่อเปโตรหยิบยกข้อความจากโยเอล บทที่ 2 ท่านกำลังบอกว่า
 พระวิญญาณจะต้องเสด็จมาก่อนวันแห่งสง่าราศี และความยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้า

ตลอดพันธสัญญาเดิม วันของพระผู้เป็นเจ้า ก็คือวันแห่งการพิพากษา และพระพรของพระเจ้า และหลายโอกาสในพันธสัญญาเดิม
 คำนี้หมายถึงวันที่พระเจ้าจะพิชิตศัตรูของพระองค์อย่างเด็ดขาดในที่สุด และอวยพระพรประชากรผู้สัตย์ซื่อทั้งสิ้นของพระองค์ ดังนั้น
 เมื่อเปโตรอธิบายว่า การเทลงมาของพระวิญญาณเป็นการสำแดงวันแห่งความยิ่งใหญ่และสง่าราศีของพระผู้เป็นเจ้า ท่านกำลังกล่าวว่า
 สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในวันเพ็นเทกอสต์เป็นช่วงเวลาอันยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์
 พระวิญญาณเสด็จมาในเทศกาลเพ็นเทกอสต์ในฐานะการอัศจรรย์แห่งวาระสุดท้าย นั่นคือ
 ช่วงเวลาแห่งการเสด็จมาอย่างเปี่ยมสง่าราศีของพระเจ้าเพื่อสถาปนาระยะสุดท้ายของแผ่นดินของพระองค์

น่าเสียดายที่คริสเตียนส่วนมากในปัจจุบัน พลาดจากความสำคัญอันยิ่งใหญ่ของการเทพระวิญญาณนี้ กลับกลายเป็นว่า
 คริสเตียนนิยมที่จะนึกถึงเหตุการณ์ในกิจการ บทที่ 2 ว่าเป็นต้นแบบสำหรับการชำระให้บริสุทธิ์ของคริสเตียนทุกคนเป็นการส่วนตัว
 เราได้สร้างความคาดหวังว่าคริสเตียนผู้เต็มไปด้วยพระวิญญาณทั้งปวงจะมีประสบการณ์กับการสำแดงอย่างน่าตื่นตาตื่นใจของพระวิญญาณ
 ณครั้งที่เกิดขึ้นในวันเพ็นเทกอสต์ และอีกหลายโอกาสตามที่เกิดในกิจการ

ขอให้เรานึกถึงเรื่องนี้ด้วย พันธสัญญาใหม่สอนเราว่า กิจการยิ่งใหญ่มากมาย
 และทรงฤทธานุภาพของพระเจ้าเกิดขึ้นเพื่อเปิดตัวแผ่นดินของพระเจ้า พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อบาปของเรา คืนพระชนม์
 และเสด็จไปประทับ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าพระบิดา ทุกครั้งที่มีคนเข้ามาเชื่อในพระคริสต์

คุณค่าหรือพระพรของเหตุการณ์เหล่านี้ก็เกิดขึ้นกับชีวิตของคนนั้น หากแต่ว่าพระคริสต์มิได้วายพระชนม์ ถิ่นพระชนม์ และเสด็จสู่สวรรค์ทุกครั้งทีแต่ละคนรับชีวิตใหม่ในพระองค์

ในแนวทางเดียวกัน พันธสัญญาใหม่ก็สอนว่า เฝ็นเทออสต์ก็เป็นหนึ่งในเหตุการณ์ยิ่งใหญ่เหล่านั้นที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว และมีผลตลอดกาล ซึ่งพระเจ้าใช้เป็นช่องทางเพื่อนำมาซึ่งยุคสุดท้าย ต่อไปในบทเรียนนี้เราจะเห็นว่า สิ่งนี้เป็นจริงเช่นกันกับอีกหลายโอกาส เมื่อพระวิญญาณถูกเทลงมาด้วยวิธีการพิเศษในกิจการ นับจากยุคเริ่มแรกของคริสตจักร การสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เกิดขึ้นในคริสตจักร และมอบอำนาจแก่เราในการรับใช้ เราควรคาดหวังเสมอว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะสถิตในชีวิตของผู้เชื่อ แต่เราไม่ควรคาดหวังการสำแดงของพระวิญญาณในรูปแบบเดียวกับที่เราเห็นในเทศกาลเฝ็นเทออสต์ แท้จริงแล้ว แม้ในโอกาสอื่น ๆ ที่มีการเทพระวิญญาณลงมาในกิจการ การสำแดงของพระวิญญาณก็ไม่ได้เหมือนกันเสมอไป เปลวไฟสันฐานเหมือนลิ้นและเสียงลมพัด รวมทั้งของประทานแห่งการเผยพระวจนะและพูดภาษาแปลก ๆ ในเทศกาลเฝ็นเทออสต์ ไม่ใช่ประสบการณ์ปกติของคริสเตียน สิ่งเหล่านี้เป็นผลมาจากกิจการที่แทรกเข้ามาของพระเจ้าเบื้องบน ซึ่งพระเจ้าใช้เพื่อเปิดตัวแผ่นดินของพระองค์

เมื่อเราได้เห็นความสำคัญของเทศกาลเฝ็นเทออสต์ และได้ดูการอัศจรรย์เรื่องภาษาแปลก ๆ ที่เกิดขึ้นพร้อมกับการเทลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว เราก็ควรหัน ไปดูที่ผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้น

ผลของเหตุการณ์

คุณคงจำได้ว่า ในบทเรียนก่อนหน้านี้ พระเยซูกล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกประทานมาเพื่อมอบอำนาจแก่คริสต徒ให้เป็นพยานของพระองค์เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้น เมื่อเราอภิปรายเรื่องผลของสิ่งที่เกิดขึ้นในวันเฝ็นเทออสต์ เราจะเน้นที่วิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานฤทธิ์อำนาจแก่คริสต徒 และใช้ฤทธิ์อำนาจนี้เพื่ออวยพร การขยายตัวออกไปของข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า เราจะเริ่มที่การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มอบอำนาจแก่คริสต徒เปโตร

เมื่อเราสำรวจพระกิตติคุณลูกา เราพบว่าก่อนการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เปโตรไม่ได้เป็นนักคิดที่ชัดเจนนัก ท่านถูกดำเนินไปในเหตุการณ์การจำแลงพระกาย เพราะท่านต้องการสร้างพลับพลาสำหรับโมเสส และเอลียาห์ ท่านปฏิเสธพระคริสต์สามครั้งในคืนที่พระผู้เป็นเจ้าถูกจับกุม และแม้แต่ในพันธกิจของเปโตรในกิจการ ลูกาก็ใส่ใจกับความจริงที่ว่าเปโตรไม่ได้มีการศึกษาสูง และไม่ใช่นักประภาที่ถูกลดหมายให้กล่าวคำพูดโน้มน้าวใจคนอื่นได้ ให้เราฟังถ้อยคำของลูกาในกิจการ 4:13:

เมื่อพวกเขาเห็นความกล้าหาญของเปโตรกับยอห์น และตระหนักว่าคนทั้งสองเป็นชาวบ้านธรรมดาได้รับการศึกษา ก็ประหลาดใจ และนึกขึ้นได้ว่าคนเหล่านี้เคยอยู่กับพระเยซู (กิจการ 4:13)

เมื่อเห็นภาพเปโตรดังนี้แล้ว จึงไม่ต้องสงสัยว่าเป็นฤทธิ์านุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแท้จริง ที่ได้เปลี่ยนแปลงท่าน และทำให้ท่านสามารถเทศนาข้อความแห่งข่าวประเสริฐอันสูงด้วยพลวัต และประสบความสำเร็จขนาดนั้นในวันเฝ็นเทออสต์ ในคำเทศนาของท่านในวันเฝ็นเทออสต์ เปโตรกล่าวหักล้างคนเหล่านั้นที่กล่าวหาว่าคริสเตียนเมาสุรา ท่านได้ยับยั้ง ความ และประจักษ์พันธสัญญาเดิมในแบบที่นำเชื่อถ้อยยิ่งนัก และแสดงให้เห็นว่าพระเยซู ก็คือ พระเมสสิยาห์ตามคำพยากรณ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานอำนาจแก่เปโตร และอัครทูตอื่น ๆ เพื่อทำการอัศจรรย์ในฐานะพยานสนับสนุนความจริงของสิ่งที่พวกเขาประกาศ เราอ่านในกิจการ 2:43 ว่า:

เหล่าอัครทูตทำหมายสำคัญและปาฏิหาริย์หลายอย่าง ทุกคนจึงเต็มไปด้วยความยำเกรง (กิจการ 2:43)

ในประเด็นฤทธิ์อำนาจยิ่งใหญ่ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานแก่เปโตรและอัครทูตอื่น ๆ เพื่อเป็นพยานในการประกาศข่าวประเสริฐนั้น จึงไม่น่าแปลกใจที่พระเจ้าได้ช่วยพระพรคำพยานของบรรดาอัครทูต จงฟังว่าลูกาบรรยายคำพยานของพวกเขาอย่างไรในกิจการ 2:41, 47:

บรรดาผู้ที่ยอมรับถ้อยคำของเปโตรได้รับบัพติศมาและในวันนั้นมีคนราวสามพันคนเข้าร่วมเป็นสาวก... พวกเขาพากันสรรเสริญพระเจ้า และเป็นที่ชื่นชมของคนทั้งปวง ในแต่ละวันองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้คนทั้งหลายที่กำลังจะได้รับ ความรอดมาเข้ากับพวกเขา (กิจการ 2:41, 47)

คน 3,000 คนกลับใจมาเชื่อในวันเพ็นเทกอสต์! และการเติบโตภายนอกซึ่งปริมาณนี้เกิดขึ้น โดยผ่านฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ได้เติบโตแต่เพียงภายนอกเท่านั้น การเติบโตภายในก็เกิดขึ้นเป็นผลมาจากฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณเช่นกัน จงฟังถ้อยคำของลูกาในกิจการ 2:42-47:

เขาทั้งหลายอุทิศตนในคำสอนของเหล่าอัครทูตและในการร่วมสามัคคีธรรม ในการหักขนมปัง และในการอธิษฐาน... พวกเขาขายทรัพย์สิ่งของและนำมาแบ่งปันให้แก่แต่ละคนตามความต้องการ ทุกๆ วันพวกเขามาประชุมกันที่ลานพระวิหาร หักขนมปังตามบ้านของตน และรับประทานร่วมกันด้วยความยินดีและจริงใจ พวกเขาพากันสรรเสริญพระเจ้าและเป็นที่ชื่นชมของคนทั้งปวง (กิจการ 2:42-47)

คริสตจักรเติบโตจากภายในเมื่อคริสเตียนยุคแรกดำเนินชีวิตตามคำสอนของอัครทูต โดยอุทิศชีวิตตนเองเพื่อรับใช้พระเจ้า และรับใช้ผู้เชื่อคนอื่น ๆ ผลของการที่พระวิญญาณลงมาในวันเพ็นเทกอสต์นำอัครทูตที่ยืนกรานในช่วงยุคแรกของคริสตจักร

เราได้เห็นคำอธิบายของลูกาเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้งก่อนและในวันเพ็นเทกอสต์แล้ว เราก็พร้อมที่จะศึกษาวิธีการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังวันเพ็นเทกอสต์ ในการที่พระองค์ประทานฤทธิ์อำนาจสำหรับพันธกิจข่าวประเสริฐต่อไป

หลังวันเพ็นเทกอสต์

ในหนังสือกิจการ ลูกาได้ย้อนกลับไปกล่าวถึงพันธกิจอันอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังวันเพ็นเทกอสต์หลายครั้ง เพื่อเป็นตัวอย่าง เราจะเน้นที่ลักษณะดังกล่าวสามข้อความด้วยกัน คือ ข้อความแรกที่เราจะดูนั้น เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเมืองหนึ่งที่ไม่มีชื่อในแคว้นสะมาเรีย จากนั้นเราจะเน้นที่เหตุการณ์ในซีซารียา และสุดท้าย เราจะพิจารณาการสำแดงของพระวิญญาณในเมืองเอเฟซัส ให้เราเริ่มต้นที่พันธกิจของพระวิญญาณในสะมาเรีย ซึ่งอยู่ทางเหนือของยูดาห์

สะมาเรีย

ในกิจการ 8:14-17 ลูกาบรรยายเรื่องที่พระวิญญาณเสด็จลงมาบนผู้เชื่อด้วยรูปแบบพิเศษ อีกครั้งหนึ่ง จงฟังถ้อยคำของลูกา:

เมื่ออัครทูตในกรุงเยรูซาเล็ม

ได้ข่าวว่าชาวสะมาเรียรับพระวจนะของพระเจ้าแล้วก็ส่งเปโตรกับยอห์นมาหาพวกเขา เมื่อทั้งสองมาถึงก็อธิษฐานเพื่อพวกเขาให้ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะยังไม่มีใครในพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์

เพียงแต่ได้รับบัพติศมาเข้าในพระนามขององค์พระเยซูเจ้า จากนั้นเปโตรกับยอห์นวางมือบนพวกเขาและพวกเขาก็ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กิจการ 8:14-17)

โดยทั่วไปในกิจการ (เช่นเดียวกับในปัจจุบัน) พระวิญญาณถูกเทลงมาบนมนุษย์เมื่อพวกเขาเข้ามาเชื่อ ไม่ใช่ระยะต่อไปหลังจากนั้น เมื่อมองในมุมมองนี้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนนั้นก็คล้ายคลึงกับวันเพ็นเทกอสต์ กล่าวคือ ผู้เชื่อได้รับพระวิญญาณหลังกลับใจใหม่ เป็นช่วงเวลาพิเศษ เป็นการสำแดงอย่างอัศจรรย์ของการเทพระวิญญาณลงมา เหตุใดพระวิญญาณจึงเสด็จลงมาบนชาวสะมาเรียในรูปแบบนี้?

คำอธิบายที่ดีที่สุดสำหรับการเทพระวิญญาณลงมาในลักษณะพิเศษนี้ก็คือ เพื่อเป็นหมายสำคัญว่านี่เป็นครั้งแรกที่ชาวสะมาเรียจำนวนมากกลับใจมาเป็นคริสเตียน สิ่งที่คุณจะนึกขึ้นได้ก็คือ พระเยซูมอบหมายอัครทูตให้ขยายแผ่นดินของพระเจ้าจากเยรูซาเล็มไปยังยูเดีย ไปยังสะมาเรีย และไปยังสุดปลายแผ่นดินโลก เยรูซาเล็มในแคว้นยูเดีย คือจุดเริ่มต้นในวันเพ็นเทกอสต์ แต่ชาวสะมาเรียนั้นมีมรดกอันผสมผสาน โดยเป็นทั้งชาวยิว และชาวต่างชาติ และพวกเขาไม่ได้มีสการพระเจ้าตามกฎเกณฑ์ของพันธสัญญาเดิม ฉะนั้น เมื่อข่าวประเสริฐมาถึงสะมาเรีย จึงเท่ากับว่าเป็นตัวแทนของชนตอนใหม่ อันเป็นก้าวสำคัญในการสำเร็จเป็นจริงของการกิจที่พระเยซูมอบหมายแก่สาวกของพระองค์ ซึ่งเป็นการขยายตัวครั้งแรกของข่าวประเสริฐข้ามพรมแดนชาติพันธุ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานฤทธิ์อำนาจแก่ผู้เชื่อเหล่านี้ที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ เพื่อเป็นพยานให้แก่อัครทูต และคนอื่น ๆ ทั้งปวงในคริสตจักรว่า ชาวสะมาเรียทั้งสิ้นสามารถถูกรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรได้เช่นกันด้วย

เมื่อเข้าใจถึงงานของพระวิญญาณในสะมาเรียแล้ว เราก็ควรหันไปศึกษาเมืองซีซารียา อันเป็นที่ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาในคริสตจักรอีกครั้งหนึ่ง ในลักษณะที่ทำให้เรานึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในวันเพ็นเทกอสต์

ซีซารียา

ด้วยความคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเมืองที่ไม่ได้เอ่ยชื่อในสะมาเรีย สถานการณ์ในซีซารียาเป็นเครื่องหมายที่ข่าวประเสริฐก้าวข้ามอีกหนึ่งพรมแดนชาติพันธุ์เป็นครั้งแรก ในกรณีนี้ ชาวต่างชาติได้กลับใจมาเชื่อพระคริสต์จำนวนมากเป็นครั้งแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครเนลิอัส นายร้อยจากกองทหาร โรมัน รวมทั้งครอบครัวของเขาด้วย

กิจการ 10:44-47 บันทึกละสังที่เกิดขึ้น เมื่อเปโตรประกาศข่าวประเสริฐแก่ครอบครัวของโครเนลิอัส:

ขณะเปโตรยังกล่าวถ้อยคำเหล่านี้อยู่

พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาเหนือคนทั้งปวงที่ได้ยินเรื่องราวนี้ เหล่าผู้เชื่อที่เข้าสุหนัดแล้วซึ่งมากับเปโตรพากันประหลาดใจที่พระเจ้าทรงเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาบนของประทานแก่คน

ต่างชาติด้วย เพราะพวกเขาได้อื่นคนเหล่านั้นพูดภาษาแปลกๆ
และสรรเสริญพระเจ้า
แล้วเปโตรกล่าวว่า “...พวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นเดียวกับเราแล้ว”
(กิจการ 10:44-47)

นี่เป็นอีกครั้งหนึ่งที่เราประจักษ์ถึงความคู่ขนานที่น่าอัศจรรย์ไปกับวันเพ็นเทคอสต์ นั่นคือ ผู้ที่เชื่อในข่าวประเสริฐเริ่มพูดภาษาต่าง ๆ เปโตรถึงกับออกความเห็นว่าคุณเชื่อในชีคาริยาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกับที่เราได้รับ ซึ่งเปโตรน่าจะหมายถึง การที่พระวิญญาณลงมาในวันเพ็นเทคอสต์นั่นเอง

ในพันธสัญญาเดิม ชาวต่างชาติอยู่นอกพันธสัญญาพิเศษของพระเจ้ากับอิสราเอล และชาวยิวที่เคร่งครัดก็จะแยกตัวออกจากชาวต่างชาติที่ยังไม่ได้กลับใจเสมอ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องน่าแปลกใจสำหรับคริสตจักรยุคแรก เมื่อคนต่างชาติกลับใจมาหาพระคริสต์โดยที่ยังไม่ได้กลับใจมาเชื่อในศาสนาユดาห์อย่างสมบูรณ์ก่อน

เมื่อเป็นเช่นนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ถูกเทลงมาบน โครเนลิอัสและครอบครัวของเขาในลักษณะที่น่าทึ่ง เพื่อแสดงให้เห็นว่า ในที่สุดประตูได้ถูกเปิดออกแล้วสำหรับชนชาวต่างชาติ ให้เราฟังข้อความจากกิจการ 11:4, 15, 18 อันเป็นตอนที่ลูกาบันทึกปฏิกิริยาของคริสตจักรต่อคนต่างชาติที่กลับใจ:

เปโตรจึงชี้แจงทุกสิ่งที่เกิดขึ้นให้ฟังตามลำดับว่า...
“พอข้าพเจ้าเริ่มพูด พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาเหนือพวกเขาเหมือนที่ได้เสด็จมาเหนือเราทั้งหลายในตอนแรก
เมื่อพวกเขาได้อื่นเช่นนี้ก็ไม่มีข้อคัดค้าน ใดอีก และพากันสรรเสริญพระเจ้าว่า “ถ้าอย่างนั้น
แม้คนต่างชาติพระเจ้ายิ่งทรงโปรดให้กลับใจใหม่เข้าสู่ชีวิตด้วย”
(กิจการ 11:4, 15, 18)

โดยการเสด็จลงมาบนคนต่างชาติในแบบที่คล้ายวันเพ็นเทคอสต์
พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้แสดงให้เห็นว่าพวกเขาได้กลับใจใหม่อย่างแท้จริง
และแผนการที่จะสร้างแผ่นดินของพระองค์โดยผ่านชาวต่างชาติได้เริ่มขึ้นแล้ว

เมื่อได้ดูที่พันธกิจของพระวิญญาณในสะมาเรีย และชีคาริยาแล้ว เราก็พร้อมที่จะศึกษาว่าอะไรเกิดขึ้นที่เมืองเอเฟซัส

เอเฟซัส

เหตุการณ์นั้นบันทึกไว้ในกิจการ 19:1-6 โดยเราได้อ่านเรื่องราวดังต่อไปนี้ว่า:

เปาโล...มาที่เมืองเอเฟซัส เขาพบสาวกบางคนที่นี่ และถามว่า “เมื่อท่านเชื่อ ท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?”
พวกเขาตอบว่า “ไม่ เราไม่เคยแม้แต่ได้อื่นว่ามีพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ดังนั้นเปาโลจึงถามว่า “ถ้าเช่นนั้น ท่านได้รับบัพติศมาอะไร?”

พวกเขาตอบว่า “บัพติศมาของยอห์น”

เปาโลจึงกล่าวว่า “บัพติศมาของยอห์น คือ บัพติศมาที่แสดงการกลับใจใหม่

ยอห์นได้บอกประชาชนให้เชื่อในพระองค์ผู้ซึ่งมาภายหลังท่าน คือให้เชื่อในพระเยซู” เมื่อได้ฟังเช่นนี้พวกเขาก็รับ

บัพติศมาเข้าในพระนามขององค์พระเยซูเจ้า เมื่อเปาโลวางมือบนพวกเขาพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จมายังคนเหล่านี้

พวกเขาก็พูดภาษาแปลก ๆ และพยากรณ์ (กิจการ 19:1-6)

อีกครั้งหนึ่ง เราได้เห็นความถ่วงานสำคัญไปกับวันเพ็ญ

เทออสต์ หลังได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซู พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาบนคนเหล่านี้ ทำให้พวกเขาพูดภาษาแปลก ๆ และเผยพระวจนะ

ในข้อความนี้ ลูกาได้บรรยายถึง การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาอย่างน่าอัศจรรย์ในเมืองเอเฟซัส ซึ่งเป็นเมืองสำคัญของเอเชียกลาง ห่างไกลจากยูเดีย และสะมาเรีย จากที่เราได้เห็น ลูกานี้ได้เล่าเรื่องการขยายตัวของพันธกิจของพระวิญญาณจากเยรูซาเล็ม ไปยังสะมาเรีย และไปยังชาวต่างชาติ ในเหตุการณ์นี้ บัญชีที่แปลกไปก็คือ ผู้ที่ได้รับพระวิญญาณเป็นสาวกของยอห์นผู้ให้บัพติศมา อาจสันนิษฐานได้ว่า คนเหล่านี้คือชาวอิวกที่กลับใจใหม่ และได้ฟังคำพยานของยอห์นผู้ให้บัพติศมา ก่อนที่ยอห์นจะเปิดเผยว่าพระเยซูก็คือ พระเมสสิยาห์ ที่พวกเขาได้รอคอยกันมาอย่างยาวนานนั่นเอง

ลูกาได้เน้นถึงความสำคัญของเหตุการณ์นี้ เพราะนี่คือ ข้อสรุปของประเด็นที่ลูกาได้เน้นย้ำในตอนต้นของกิจการ ซึ่งก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างยอห์นผู้ให้บัพติศมา และพระเยซู คุณคงจำได้ว่า ในกิจการ 1:5 พระเยซูแสดงความแตกต่างระหว่างพันธกิจของพระองค์กับพันธกิจของยอห์นผู้ให้บัพติศมา ดังนี้ว่า

ด้วยว่ายอห์นให้บัพติศมาด้วยน้ำ แต่อีกไม่กี่วัน พวกท่านจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 1:5)

การที่พระวิญญาณถูกเทลงมาบนสาวกของยอห์นในเมืองเอเฟซัส บ่งบอกว่า บัณฑิตงานของพระเยซูในการนำพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมานั้น ได้ก้าวหน้าไปอีกระดับหนึ่งแล้ว แม้กระทั่งสาวกของยอห์นก็ต้องติดตามพระคริสต์ และต้องได้รับพระวิญญาณของพระองค์ด้วย ไม่มีสิ่งใดจะสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าได้เลย นอกจากต้อนรับพระคริสต์อย่างสุดจิต สุดใจ และดำเนินชีวิตในอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

ลูกากล่าวชัดเจนว่า เมื่ออัครทูตขับเคลื่อนพันธกิจของคริสตจักรไปข้างหน้า งานขยายเขตแดนของพวกเขาก็ได้รับการยืนยันอย่างต่อเนื่อง ด้วยการที่พระวิญญาณลงมาอย่างอัศจรรย์ ข่าวประเสริฐได้แพร่ออกไปโดยปราศจากการขัดขวาง ผ่านฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ จากเยรูซาเล็ม ถึงแคว้นยูเดีย และสะมาเรีย ไปจนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก แม้ในวันนี้ ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็เหมือนทางเดียวที่คริสตจักรจะได้รับการเปลี่ยนแปลงได้ และสามารถเผยแผ่ข่าวประเสริฐออกไปอย่างเกิดผลได้ เช่นเดียวกัน เราก็ต้องพึ่งพาฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ หากเราต้องการเป็นพยานที่พอพระทัยพระเจ้า และประกาศข่าวประเสริฐได้อย่างเกิดผล

อัครทูต

เมื่อได้พิจารณาบทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว เราก็พร้อมจะศึกษาหัวข้อที่สอง คือ อัครทูต ก่อนพระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ พระองค์ได้แต่งตั้งอัครทูตให้สานต่อพันธกิจของพระองค์ ให้ขยายแผ่นดินของพระองค์จากเยรูซาเล็ม ไปถึงสุดปลายแผ่นดินโลก โดยผ่านชาวประเสริฐ ในช่วงต้นของบทเรียนนี้ เราได้เห็นว่าการ 1:8 ได้รับขยายบทบาทอันสำคัญยิ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสตจักรยุคแรก ให้เราฟังถ้อยคำของพระเยซูที่มีต่ออัครทูตของพระองค์อีกครั้ง:

แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับฤทธิ์อำนาจเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์
เสด็จมาเหนือพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม และทั่วแคว้นยูเดีย
กับสะมาเรียนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8)

ในบทเรียนของเราตอนนี้ เราต้องการเน้นประเด็นที่สอง ที่โดดเด่นในข้อนี้ นั่นคือ บทบาทของอัครทูต ตามคำตรัสของพระเยซู พระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกประทานมาแก่อัครทูต เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็น *พยาน* ของพระองค์ไปทั่วโลก

ในคริสตจักรยุคแรก คนเหล่านั้นที่เป็นพยานเพื่อชาวประเสริฐท่ามกลางสถานการณ์อันเลวร้ายถูกเรียกกันว่า “ผู้พลีชีพ” หรือ “พยาน” ในกรณีที่เราเลวร้ายสุด ๆ พยานเหล่านี้ถูกทรมาน หรือถึงกับถูกสังหาร เพราะได้กล่าวคำพยานเรื่องพระคริสต์ แท้จริงแล้ว บันทึกของคริสตจักรได้ออกเราว่า อัครทูตส่วนใหญ่เสียชีวิตในลักษณะดังกล่าวนี้ ประเด็นหลักเกี่ยวกับการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ท่ามกลางการต่อต้าน คือ เนื้อหาสำคัญของลูกาเมื่อท่านเขียนเกี่ยวกับคริสตจักรยุคแรก และในประเด็นนี้ ไม่มีผู้ใดเหนือไปกว่าบรรดาอัครทูตในฐานะพยานผู้กล้าหาญ และเกิดผลเพื่อพระคริสต์

เราจะเน้นที่บทบาทของอัครทูตในฐานะพยานของพระคริสต์ในสามมิติ หนึ่ง เราจะสังเกตเห็นว่าคำพยานของพวกเขาเป็นเอกลักษณ์ สอง เราจะเห็นว่าคำพยานนั้นมีสิทธิอำนาจ และสาม เราจะดูที่ธรรมชาติอันหลากหลายของคำพยานนั้น นี่คือนแนวทางแตกต่างกันที่อัครทูตได้ใช้ในการนำเสนอข่าวประเสริฐ เราจะเริ่มต้นที่คุณสมบัติอันเป็นเอกลักษณ์สำหรับตำแหน่งความเป็นอัครทูตของพวกเขา

ความเป็นเอกลักษณ์

อัครทูตมีความเป็นเอกลักษณ์ด้วยอย่างน้อยสองเหตุผล ประการแรก ข้อกำหนดสำหรับตำแหน่งของพวกเขาทำให้คนอื่นไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นอัครทูตได้

ข้อกำหนด

เราทุกคนทราบว่า หนึ่งในสาวกชุดแรกของพระเยซู คือ ยูดาส อิสคาริโอท ผู้ทรยศ ให้แก่ผู้ที่ตรึงพระองค์ หลังจากนั้น ยูดาสได้ฆ่าตัวตาย ทำให้เหลือสาวกเพียง 11 คน จากนั้น หลังจากพระเยซูเสด็จขึ้นสวรรค์ หนึ่งในหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของ 11 คนที่เหลือ ก็คือ การเลือกอัครทูตคนที่ 12 แทนที่ ยูดาส

ในกิจการ 1:21-26 เปโตรอธิบายข้อกำหนดสำหรับอัครทูตใหม่ดังนี้ว่า

ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องเลือกคนหนึ่ง

ซึ่งได้อยู่กับพวกเรตลอดช่วงที่องค์พระเยซูเจ้าทรงดำเนินอยู่ท่ามกลางพวกเรา ตั้งแต่บัดนี้ถึงทุกวันนี้

จนถึงเวลาที่พระเยซูถูกรับขึ้น ไปจากเรา เพราะคนนี้จะต้องเป็นพยานร่วมกับเรว่าพระองค์ได้คืนพระชนม์แล้ว”

ดังนั้นพวกเขาจึงเสนอชื่อชายสองคน... จากนั้นพวกเขาก็เสนอว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบจิตใจของทุกคน ขอทรงสำแดงว่าทรงเลือกคนไหนในสองคนนี้ แล้วพวกเขาจับฉลากได้มัทธีอัส (กิจการ 1:21-26)

ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้มีข้อกำหนดสำหรับตำแหน่งอัครทูต

โดยข้อกำหนดทั้งหมดเป็นเอกลักษณ์ของบรรดาอัครทูตที่บันทึกอยู่ในพระคัมภีร์ คือ หนึ่ง ต้องเคยได้รับการสอนโดยตรงจากพระเยซู สอง ต้องได้เคยเห็นพระเยซูหลังพระองค์คืนพระชนม์ และสาม ต้องได้รับการแต่งตั้งเข้าสู่ตำแหน่งโดยตรงจากพระเจ้า อัครทูตทั้ง 11 คนมีคุณสมบัติตามข้อกำหนดเหล่านี้ เนื่องจากพวกท่านได้รับการสอนโดยพระเยซูระหว่างที่พระองค์กระทำพันธกิจบนโลกนี้ ได้เห็นพระองค์หลังคืนพระชนม์ และได้รับการแต่งตั้งโดยองค์พระเยซูเอง

มัทธีอัสมีคุณสมบัติดังกล่าว เนื่องจากเขาที่ได้รับการสอนโดยพระเยซูในช่วงที่พระองค์กระทำพันธกิจบนโลกนี้ด้วย เขาได้เห็นพระผู้เป็นเจ้าผู้คืนพระชนม์ และเขาถูกเลือกโดยตรงโดยพระเจ้าด้วยวิธีการจับฉลาก

หลังจากมัทธีอัส มีอีกคนหนึ่งเข้ามาแทนในพระคัมภีร์ที่ได้รับการแต่งตั้งสู่ตำแหน่งอัครทูต นั่นคือ เปาโล ท่านถูกเลือกเป็นอัครทูตหลังจากพระเยซูเสด็จขึ้นสวรรค์แล้ว ดังนั้น คริสตจักรในตอนแรกจึงกังวลเกี่ยวกับการแต่งตั้งท่าน แต่พระคัมภีร์สอนว่า แท้จริงแล้ว เปาโลได้เห็น และเรียนรู้จากพระเยซูหลังการคืนพระชนม์ และท่านได้รับการแต่งตั้งโดยพระเยซูเอง

ตัวอย่างเช่น เปาโลเป็นพยานว่า ท่านได้เห็นพระผู้เป็นเจ้า ผู้คืนพระชนม์บนถนนสู่กรุงดามัสกัส ตามที่ลูกาบันทึกไว้ในกิจการ 9:3-6 ท่านยังได้ถูกแต่งตั้งเข้าสู่ตำแหน่งนี้โดยพระเจ้าเอง ตามที่เราอ่านพบในกิจการ 9:15 และ 22:12-16 แท้จริงแล้ว ลูกากล่าวเกี่ยวกับการแต่งตั้งเปาโลถึงสามครั้ง เพื่อยืนยันคำอ้างของท่านว่า เปาโลคืออัครทูตอย่างแท้จริง ดังปรากฏในกิจการ 9, 22 และ 26

แต่กระนั้น แม้แต่เปาโลเองก็ยอมรับว่าคุณสมบัติของท่านค่อนข้างแปลก เนื่องจากท่านยังไม่ได้เข้ามาเจอจนกระทั่งหลังจากพระเยซูเสด็จขึ้นสวรรค์แล้ว เปาโลกล่าวถึงความเป็นอัครทูตที่เป็นเอกลักษณ์ เฉพาะตัวของท่านใน 1 โครินธ์ 15:8-9 ว่า

และในท้ายที่สุด พระองค์ทรงปรากฏแก่ข้าพเจ้าด้วย ผู้เป็นเหมือนทารกที่คลอดผิดปกติ

เพราะข้าพเจ้าเป็นผู้ที่น้อยที่สุดในหมู่อัครทูต และไม่สมควรแม้กระทั่งจะได้ชื่อว่าอัครทูต... (1 โครินธ์ 15:8-9)

ช่วงการวางรากฐาน

นอกเหนือจากคุณสมบัติตามข้อกำหนด อันเป็นเอกลักษณ์เหล่านี้แล้ว อัครทูตยังมีเอกลักษณ์จากการที่พวกเขาได้รับใช้ในช่วงการวางรากฐานของคริสตจักร ในช่วงเวลาพิเศษนี้ พวกเขาถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่สถาปนาคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ และเนื่องจากพวกเขาปฏิบัติหน้าที่นี้ ทำให้คริสตจักรได้ตั้งมั่นบนรากฐานที่อัครทูตเหล่านี้ได้วางไว้แล้ว หลังจากนั้น พันธกิจพิเศษของพวกเขาจึงไม่มีความจำเป็นอีก

ดูว่า ได้รับความที่อัครทูตได้รับใช้ ในฐานะรากฐานของคริสตจักรไว้หลายแนวทางด้วยกัน ดังที่เราได้เห็นในบทเรียนก่อนว่า อัครทูต คือ ประจักษ์พยานกลุ่มหลัก ที่นำข่าวประเสริฐจากเยรูซาเล็ม ไปยังยูเดีย สมาเรีย และสุดปลายแผ่นดินโลก โดยผ่านการประกาศของพวกเขา เราได้คริสเตียนที่กล้าใจใหม่ กลุ่มแรกจากศาสนาユดาห์ จากการนมัสการแบบเสื่อมถอยของชาวสะมาเรีย และจากความเชื่อในอภินิหารของชาวต่างชาติ ภายใต้การนำของอัครทูต คริสตจักรแรก ๆ ในประวัติศาสตร์ถูกสถาปนาขึ้น และเป็นแบบอย่างให้คริสตจักรยุคต่อมาได้กระทำตาม แนวทางนี้ คือพันธกิจอันเป็นเอกลักษณ์ของบรรดาอัครทูตในเวลาเฉพาะเจาะจงเป็นพิเศษ ดังนั้นบรรดาอัครทูตกระทำพันธกิจอันเป็นเอกลักษณ์ในช่วงเวลาดังกล่าวนี้จะไม่เกิดขึ้นอีก และก็จะไม่จำเป็นต้องกระทำพันธกิจเช่นเดียวกันนี้อีกต่อไปด้วย

ในเอเฟซัส 2:19-20 เปาโลได้สรุปใจความสำคัญของบทบาทรากฐานอันเป็นเอกลักษณ์ของอัครทูตดังนี้:

ดังนั้นท่านจึงไม่ใช่คนต่างด้าวแปลกถิ่นอีกต่อไป แต่เป็นพลเมืองเดียวกับประชากรของพระเจ้า และเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า ท่านได้รับการสร้างขึ้น
บนรากฐานของเหล่าอัครทูต และผู้เผยพระวจนะ โดยมีพระเยซูคริสต์เองเป็นศิลา มุมเอก (เอเฟซัส 2:19-20)

เราจะไม่มีเสาหลักที่สอง หรือพระเยซูองค์ที่สอง และในทำนองเดียวกัน เราจะไม่มีรากฐานอีกชุดหนึ่ง อัครทูตอีกชุดหนึ่ง และผู้เผยพระวจนะอีกชุดหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่การเป็นรากฐานของคริสตจักร

นำเสรีที่ในยุคของเรา
ยังคงมีคริสตจักรบางแห่งที่อ้างว่าพวกเขามีอัครทูตผู้ได้รับมอบอำนาจเช่นนั้นปฏิบัติพันธกิจท่ามกลางพวกเขา แต่ดูจากหลักฐานที่ชัดเจนว่า อัครทูตชุดดั้งเดิมมีคุณสมบัติตรงตามเอกลักษณ์ ของข้อกำหนดตามตำแหน่งของเขา และพวกเขานำปฏิบัติพันธกิจในช่วงการวางรากฐานอันเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งจะไม่วันเกิดขึ้นซ้ำอีก
เรายังคงมีคำพยานของอัครทูตรวบรวมไว้ในงานเขียนต่าง ๆ ในพันธสัญญาใหม่ แต่เราไม่ควรคาดหวังว่าจะมีอัครทูตในลักษณะนี้ในคริสตจักรยุคปัจจุบัน

การมีสิทธิอำนาจ

เมื่อเห็นแล้วว่า บรรดาอัครทูตได้เห็นพระคริสต์ในรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์พิเศษ
 เราก็พร้อมจะศึกษาธรรมชาติเรื่องคำพยานของอัครทูตกับด้วยสิทธิอำนาจ
 สิทธิอำนาจของอัครทูตเห็นได้ในหลายแนวทางตลอดหนังสือกิจการ แต่เพื่อให้เข้าใจง่าย ๆ เราจะเน้นเพียงสี่แนวทางเท่านั้น หนึ่ง
 สิทธิอำนาจของอัครทูตเห็นได้จากหน้าที่ตามตำแหน่งของพวกเขา สอง
 สิทธิอำนาจนั้นสำแดงออกในพระพรของพระเจ้าที่มีต่อพันธกิจของพวกเขา สาม
 สิทธิอำนาจนั้นปรากฏในการที่อัครทูตมีอำนาจทำการอัครธรรม และสี่ สิทธิอำนาจนั้นปรากฏในการเปิดเผยที่พวกเขาได้รับอย่างต่อเนื่อง
 เราจะเริ่มต้นที่ประเด็นหน้าที่ตามตำแหน่งแสดงถึงสิทธิอำนาจของพวกเขา

หน้าที่

คำว่า “อัครทูต” (แปลจาก “apostolos” ในภาษากรีก) โดยพื้นฐานแล้วหมายถึง “ผู้ที่ถูกส่งออกไป” คำนี้มักใช้เพื่อหมายถึงผู้ส่งสาร
 ตัวแทนที่ถูกส่งไปปฏิบัติภารกิจ และทูตที่ได้รับอำนาจให้กล่าวข้อความในนามของผู้ที่ส่งพวกเขาไป เช่น เมื่อพระเยซูแต่งตั้งผู้ประกาศ
 (มิชชันนารี) 72 คนให้ประกาศเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้าในลูกา 10 คนเหล่านี้ก็คือ ทูตชั่วครว
 โดยถูกแต่งตั้งให้รับบางส่วนของสิทธิอำนาจของพระคริสต์ในช่วงเวลาหนึ่ง ในลูกา 10:16
 พระเยซูมอบหมายผู้ประกาศเหล่านี้ด้วยถ้อยคำดังนี้ว่า:

“ผู้ที่ฟังพวกท่านก็ฟังเรา ผู้ที่ไม่ยอมรับพวกท่าน ก็ไม่ยอมรับเรา ผู้ที่ไม่ยอมรับเรา ก็ไม่ยอมรับพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา”
 (ลูกา 10:16)

ในที่นี้ เราเห็นว่าผู้ประกาศเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของพระคริสต์ คนเหล่านั้นที่ยอมรับผู้ประกาศ
 ก็ถือว่ายอมรับพระคริสต์ด้วย และคนเหล่านั้นที่ยอมรับพระคริสต์ ก็ถูกถือว่ายอมรับพระองค์ผู้ส่งพระคริสต์ลงมา นั่นก็คือ องค์พระบิดา

นอกจากนี้แล้ว ขอให้พิจารณาข้ออภิปราย เมื่อผู้ประกาศเหล่านั้นได้กลับมา ในลูกา 10:17-19:

สาวกทั้ง 72 คน กลับมาด้วยความยินดี และทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า โดยพระนามพระองค์ แม้แต่ผีก็สยบต่อพวกข้าพระองค์”
 พระเยซูตรัสตอบว่า “เราเห็นชาวดนตจากฟ้าสวรรค์เหมือนฟ้าแลบ
 เราให้สิทธิอำนาจแก่พวกท่าน ที่จะเหยียบงูร้าย และแมงป่อง และที่จะพิชิตฤทธิ์อำนาจทั้งปวงของศัตรู
 ไม่มีสิ่งใดจะทำอันตรายพวกท่านได้ (ลูกา 10:17-19)

เมื่อพระองค์แต่งตั้งพวกเขาให้เป็นผู้ประกาศ พระเยซูได้มอบสิทธิอำนาจบางส่วน of พระองค์แก่ทั้ง 72 คนนั้นด้วย ดังนั้น
 การที่พวกเขาเป็นตัวแทนของพระองค์จึงไม่ใช่แค่เชิงสัญลักษณ์ แต่พวกเขา คือตัวแทนที่ได้รับมอบสิทธิอำนาจของพระองค์
 พวกเขาไม่ใช่อาจารย์ที่ไม่มีวันผิดพลาด แต่พวกเขามีสิทธิอำนาจในการขับผีออก และประกาศการเสด็จมาของแผ่นดินพระเจ้า

ในแนวทางคล้ายคลึงกันนี้ อัครทูตก็เป็นทูตผู้มีสิทธิอำนาจด้วย แต่การเป็นตัวแทนพระคริสต์ของอัครทูต แตกต่างจากสาวกคนอื่น
 ด้วยสองแนวทางสำคัญตามหนังสือกิจการ นั่นคือ หนึ่ง เรื่องราวของลูกาบอกชัดเจนว่า
 อัครทูตไม่ได้ถูกแต่งตั้งเพียงเพื่อพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐเท่านั้น แต่ถูกแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งของคริสตจักรตลอดไป ในกิจการ

อัครทูตไม่ได้ถูกแทนที่โดยบุคคลหรือตำแหน่งอื่นใดเลย พวกท่านแบกรับสิทธิอำนาจที่พระคริสต์มอบหมายแก่พวกท่านตลอดไป ไม่ใช่เพียงช่วงเวลาจำกัดเท่านั้น สอง อัครทูตได้รับสิทธิอำนาจให้กล่าวทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสถาปนา และการปกครองคริสตจักรของพระคริสต์ ตามบันทึกเกี่ยวกับสภากรุงเยรูซาเล็มในกิจการ 15 ถ้อยคำของอัครทูตนั้นจะต้องถูกยอมรับโดยคริสตจักรโดยรวม คำวินิจฉัยใด ๆ ของพวกท่านก็จะต้องถูกยอมรับในฐานะพระประสงค์ของพระเจ้า ให้เราฟังคำบรรยายของเปโตรเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของอัครทูต ใน 2 เปโตร 3:2:

ข้าพเจ้าอยากให้ท่านระลึกถึง...

พระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วย

ในห่อของเรานี้ที่ประทานผ่านทางเหล่าอัครทูต (2 เปโตร 3:2)

จากคำอธิบายของเปโตร ถ้อยคำของอัครทูตจะต้องถูกยอมรับเนื่องจากพวกท่านได้รับใช้ ในฐานะตัวแทนผู้สัตย์ซื่อ ผู้ทำตามพระประสงค์ และคำสอนของพระเยซู

เมื่อได้อธิบายถึงหน้าที่ของอัครทูตแล้ว เราก็จะหันไปศึกษาวิธีที่พระเจ้าอวยพระพรพันธกิจอันมีลักษณะเฉพาะ และเป็นเอกลักษณ์ของพวกท่านโดยผ่านข่าวประเสริฐที่เผยแพร่ออกไป

พระพร

ในหนังสือกิจการ พระเจ้าอวยพระพรแก่อัครทูต โดยให้มีคนกลับใจใหม่แทบจะทุกครั้งเวลาที่พวกท่านประกาศข่าวประเสริฐ ตามที่เราได้เห็นแล้วว่า คำเทศนาของเปโตรในวันเพ็นเทคอสต์ทำให้คริสตจักรขยายตัวจากประมาณ 120 คนไปเป็นกว่า 3,000 คน และพระพรในลักษณะนี้ดำเนินต่อเนื่องตลอดหนังสือกิจการ

ในฐานะผู้เขียน ลูกประมาดระวังที่จะสอนผู้อ่านของท่านว่า การเติบโตภายนอกในเชิงตัวเลขของคริสตจักรนั้น เป็นหลักฐานของการยอมรับ และคุณภาพของพระเจ้า วิธีหนึ่งที่ท่านใช้ก็คือการหยิบยกคำพูดของกามาลิเอล ฟาริสี ผู้เป็นต้นฉบับในกิจการ 5:38-39 กามาลิเอลกล่าวถึงอัครทูตต่อหน้าสภาซานเฮดรินว่า:

ข้าพเจ้าขอแนะนำท่านทั้งหลายว่า อย่าไปทำอะไรคนพวกนี้เลย! ปลดปล่อยเขาไปเถิด! เพราะถ้าเป้าหมาย

หรือกิจการของพวกเขาก่อเกิดจากมนุษย์ก็จะเลิกล้มไปเองแต่ถ้ามาจากพระเจ้า พวกท่านก็ไม่อาจหยุดยั้งคนเหล่านี้ได้

จะกลายเป็นว่าท่านเองนั่นแหละที่ต่อสู้กับพระเจ้า” (กิจการ 5:38-39)

เมื่อมองจากมุมนี้ พันธกิจอันได้รับพระพรของอัครทูตในการประกาศข่าวประเสริฐ ซึ่งถูกกล่าวถึงตลอดหนังสือกิจการนั้น คือหลักฐานว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มอบอำนาจ และรับรองพันธกิจของเหล่าอัครทูต

นอกจากข้อพิสูจน์ที่มาจากหน้าที่ และพระพรในเชิงตัวเลขจากพระเจ้าที่มีต่อพันธกิจการประกาศข่าวประเสริฐแล้ว อำนาจของอัครทูตก็สามารถเห็นได้จากการอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นระหว่างพันธกิจต่าง ๆ ของพวกท่านด้วย

การอัศจรรย์

ตลอดพระคัมภีร์ทั้งเล่ม ประเด็นหลักของการอัครธรรม ก็เพื่อพิสูจน์ว่า ผู้สื่อสารของพระเจ้ากล่าวความจริง และได้รับมอบอำนาจจากพระเจ้า ในหนังสืออพย โมเสสกระทำการอัครธรรมมากมายต่อหน้าฟาโรห์ เพื่อพิสูจน์ว่าท่านได้กล่าวในนามของพระเจ้าเที่ยงแท้ ใน 1 และ 2 พงศ์กษัตริย์ เอลียาห์ และเอลีซาทำการอัครธรรม เพื่อยืนยันว่าคำพยากรณ์ และคำสอนของท่านทั้งสองนั้นมาจากพระเจ้า ในพระกิตติคุณต่าง ๆ พระเยซูกระทำการอัครธรรมเพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์ คือ พระคริสต์ ผู้รับใช้ และผู้เผยพระวจนะผู้ถูกเจิมของพระเจ้า ซึ่งถูกส่งมาเพื่อปกครอง และช่วยคนของพระองค์ให้รอด

ทำนองเดียวกัน การอัครธรรมของอัครทูตในหนังสือกิจการ พิสูจน์ว่าคำพยานของพวกท่านในเรื่องพระคริสต์เป็นความจริง บรรดาอัครทูตรักษาคนป่วยให้หาย ในกิจการ 5:16 ช่วยคนง่อยให้เดินได้ในกิจการ 14:8 ทำให้คนตาบอดเป็นขึ้นมากในกิจการ 9:40 และลงโทษคนชั่วร้ายในกิจการ 13:11 พวกเขานำออกจากคุกในกิจการ 12:10 รอดชีวิตจากเรืออัปปางในกิจการ 27:44 และจากภูผาพิบัติในกิจการ 28:3 แท้จริงแล้วฤทธิ์อำนาจของพวกท่านใหญ่ยิ่งจนถึงขนาดที่เงาของเปโตรสามารถรักษาใครก็ตามที่ได้สัมผัสให้หายโรคในกิจการ 5:15 และจากกิจการ 19:11-12 ผ้าที่เปาโลได้สัมผัสสามารถขับผีออกและรักษาโรคได้ การอัครธรรมที่ทรงพลังขนาดนี้มาจากพระเจ้าเท่านั้น ซึ่งพิสูจน์ว่าอัครทูตเป็นพยานผู้ก่อปรด้วยสิทธิอำนาจของพระองค์จริง ๆ ด้วยเหตุนี้ เปาโลจึงนิยามการอัครธรรมของท่านเอง ใน 2 โครินธ์ 12:12 ดังนี้ว่า:

สิ่งต่างๆ ที่บ่งบอกถึงความเป็นอัครทูต เช่น หมายสำคัญ การอัครธรรม และปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ก็ทำแล้วท่ามกลางพวกท่านด้วยความพากเพียรอดทนบาบับ (2 โครินธ์ 12:12)

การอัครธรรมที่ได้รับอำนาจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือเครื่องหมายของอัครทูต โดยพิสูจน์ว่าพวกท่านกำลังกล่าวคำพยานเพื่อพระคริสต์ และพันธกิจของพระองค์ตามความเป็นจริง

เมื่อเราได้ศึกษาหน้าที่ของอัครทูต พระพรของพระเจ้าเหนือการประกาศข่าวประเสริฐโดยผ่านอัครทูต และการอัครธรรมต่าง ๆ ของอัครทูตแล้ว เราก็พร้อมที่จะศึกษาว่า การเปิดเผยที่พวกท่านได้รับก็เป็นข้อพิสูจน์ถึงสิทธิอำนาจของพวกท่านด้วย

การเปิดเผย

ลูกาบันทึกหลายครั้งว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงชี้ทางให้อัครทูต โดยนำพวกท่านในการอธิบายความจริงของข่าวประเสริฐ ทำการตัดสินใจเพื่อคริสตจักรในภาพรวม รวมทั้งหล่อหลอมองค์ประกอบเชิงโครงสร้างต่าง ๆ ทำให้คริสตจักรเติบโต เต็มด้วยวุฒิภาวะ เช่น ในกิจการ 10 เปโตรได้รับนิมิตจากพระเจ้า ซึ่งสอนท่านในการนำชาวต่างชาติเข้ามาสู่คริสตจักร โดยไม่ต้องกำหนดให้พวกเขากลับใจมาเชื่อศาสนาชาวยิวมาก่อน และในกิจการ 16 เปาโลได้รับนิมิตว่าท่านควรประกาศพระกิตติคุณในมาซิโดเนีย ซึ่งทำให้ข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้าแพร่ขยายออกไปอย่างมาก

สำหรับผู้อ่านดั้งเดิมของลูกา และคนอื่น ๆ ที่เหลือในคริสตจักรยุคแรก หน้าที่อย่างเป็นทางการของอัครทูต พระพรในพันธกิจ การอัครธรรมที่รับรองความเที่ยงแท้ และการเปิดเผย ล้วนเป็นข้อพิสูจน์อันน่าเชื่อถือของสิทธิอำนาจของพวกท่านอย่างไม่มีข้อสงสัย และตามที่ลูกาบันทึกไว้ตลอดหนังสือกิจการ คริสตจักรยุคแรกตอบสนองต่อคำพยานอันก่อปรด้วยสิทธิอำนาจ และการเป็นผู้นำของอัครทูต โดยการยอมรับ ขอมอบอยู่ภายใต้คำสอน และคำวินิจฉัยทั้งสิ้นของอัครทูต ในลักษณะเดียวกัน คริสเตียนยุคปัจจุบันก็ต้องขอมอบอยู่ภายใต้ทูตผู้มีอำนาจเต็มของพระคริสต์เหล่านี้

ทั้งโดยผ่านสรุปประเด็นสำคัญของคำสอนของพวกท่านในหนังสือกิจการ
และผ่านสิ่งที่พวกท่านได้รับมอบอำนาจให้เขียนไว้ในพันธสัญญาใหม่

เมื่อได้ทราบถึงธรรมชาติอันเป็นเอกลักษณ์ และเต็มด้วยสิทธิอำนาจแห่งคำพยานของอัครทูตแล้ว
เราก็คงพร้อมจะดูวิธีการหลากหลายที่พวกท่าน และผู้ที่ติดตามใช้เพื่อเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐของพระคริสต์ต่อโลกนี้

ความหลากหลาย

การศึกษารูปแบบอันหลากหลายที่อัครทูต และผู้ที่ติดตามใช้ในการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ตลอดหนังสือกิจการ
จะแบ่งออกเป็นสองส่วน หนึ่ง เราจะศึกษากลยุทธ์หลากหลายที่ถูกใช้เพื่อเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ สอง เราจะกล่าวถึงบริบท
หรือสถานการณ์อันหลากหลายเมื่อพวกท่านกล่าวคำพยานนี้ เราจะเริ่มต้นที่กลยุทธ์อันหลากหลายที่พวกท่านใช้ในหนังสือกิจการ

กลยุทธ์

ขณะที่มีวิธีการนับไม่ถ้วนที่อัครทูต และผู้ที่ติดตามพวกท่านได้ใช้ในการนำเสนอพระคริสต์ต่อชาวโลก แต่เป็นการดีกว่า
ถ้าเราจะเน้นไปที่หกวิธีการหลักเท่านั้น หนึ่ง พวกท่านมักอาศัยประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะโดยการกล่าวถึงชีวิต การสิ้นพระชนม์
และการคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่ถูกรายงานไปทั่วทั้งจักรวรรดิโรม เช่น ในกิจการ 26:26
เปาโลได้กล่าวคำเหล่านี้กับกษัตริย์อากริปปาว่า:

กษัตริย์ทรงคุ้นเคยกับเรื่องเหล่านี้ดี และข้าพเจ้าสามารถพูดได้อย่างเปิดเผย ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า
ไม่มีสิ่งใดที่พ้นพระเนตรพระกรรณ เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำกันอย่างลับ ๆ (กิจการ 26:26)

ประเด็นหลักของเปาโลในข้อนี้ ก็คือ ข้อมูลความจริงพื้นฐานที่ท่าน และคริสตจักรประกาศนั้น
เป็นเหตุการณ์อันเป็นที่รับรู้ในโลกยุคโบราณ การอาศัยเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์เช่นนี้ เป็นกลยุทธ์ปกติที่อัครทูตใช้
เมื่อพวกท่านเป็นพยานกับผู้ไม่เชื่อ

สอง บ่อยครั้ง อัครทูตอาศัยความจริงในพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนความพยายามในการประกาศข่าวประเสริฐ
เมื่อเป็นพยานกับชาวยิว อัครทูตมักอาศัยพันธสัญญาเดิม เช่น ในกิจการ 3:22 เปโตรอาศัยถ้อยคำของโมเสส เพื่อพิสูจน์กับชาวยิวว่า
พระเยซูก็คือพระเมสสิยาห์ที่พวกเขารอคอยอย่างยาวนาน และในกิจการ 23:6
เปาโลอาศัยความเชื่อของชาวยิวในเรื่องการเป็นขึ้นจากความตาย ซึ่งสืบเนื่องมาจากพระคัมภีร์ในพันธสัญญาเดิม

สาม เมื่อเป็นพยานกับชาวต่างชาติ อัครทูตอาศัยการเปิดเผยของพระเจ้าในธรรมชาติ
และอาศัยความเชื่อแท้จริงที่อาจพบได้ภายในระบบความคิดของคนนอกศาสนา เช่น ในกิจการ 17:24-27
เปาโลใช้มุมมองทั่วไปของคนนอกศาสนาเกี่ยวกับพระเจ้า
และประวัติศาสตร์มนุษย์เป็นจุดเริ่มต้นในการนำเสนอข่าวประเสริฐในกรุงเอเธนส์ ให้เราฟังสิ่งที่ท่านกล่าวที่นั่นว่า:

“พระเจ้าองค์นี้ผู้ทรงสร้างโลก และสรรพสิ่งในโลก ทรงเป็นเจ้าเหนือฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก
พระองค์ไม่ได้ประทับในวิหารที่สร้างขึ้นด้วยน้ำมือมนุษย์

และไม่ได้ฟังการปรนนิบัติจากมือมนุษย์เหมือนหนึ่งว่าทรง
ต้องการสิ่งใด เพราะพระองค์เองคือผู้ประทานชีวิต ลมปราณ และสิ่งอื่น ๆ ทั้งปวงแก่มนุษย์ จากมนุษย์เพียงคนเดียว
พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติให้อาศัยทั่วพิภพ พระองค์ทรงกำหนดเวลา
และเขตแดนที่พวกเขาควรจะอยู่ พระเจ้าทรงทำเช่นนี้เพื่อมนุษย์จะได้แสวงหาพระองค์ เพื่อว่าพวกเขาจะไขว่คว้าหาพระองค์
และพบพระองค์ แต่ว่าพระองค์ไม่ได้ทรงอยู่ไกลจากเราแต่ละคนเลย (กิจการ 17:24-27)

มุมมองที่เปาโลนำเสนอในตอนนี้เป็นสิ่งยึดถือ ไม่เพียงแต่ของ
คริสเตียน และชาวอิวนั้น แต่รวมถึงคนนอกศาสนามากมายด้วย แท้จริงแล้ว ในการปราศรัยครั้งเดียวกัน ที่เนินเขาอารีโอ
ในกรุงเอเธนส์ เปาโลถึงกับขบถรณกรรมนอกศาสนาขึ้นมากล่าวด้วย ฟังกิจการ 17:28:

‘เพราะว่าในพระองค์เรามีชีวิต เคลื่อนไหว และเป็นอยู่’ เหมือนที่กวีบางคนในพวกท่านเองกล่าวว่า
‘เราเป็นเชื้อสายของพระองค์’ (กิจการ 17:28)

ในตอนนี เปาโลอาศัยบทกวีของกรีก เพื่อสร้างประเด็นของท่านเกี่ยวกับคริสต์ศาสนา ในการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์
ในกรุงเอเธนส์

สี่ อัครทูตมักอาศัยประสบการณ์ส่วนตัว เมื่อพวกท่านนำเสนอพระคริสต์ต่อผู้อื่น ในกิจการ ลูกาบันทึกได้บันทึกหลายครั้ง
ที่เปาโลใช้วิธีการเช่นนี้ เช่น เปาโลอาศัยประสบการณ์การกลับใจใหม่ อันน่าอัศจรรย์ของท่านบนถนนสู่ดามัสกัส ซึ่งลูกาบันทึกในกิจการ
9 ท่านเล่าประสบการณ์นี้ต่อหน้าฝูงชนชาวอิวนในกรุงเยรูซาเล็มในกิจการ 22 และได้บรรยายให้กษัตริย์อาร์กิปาฟังด้วยในกิจการ 26

ห้า อัครทูตกระทำหมายสำคัญ และการอัศจรรย์มากมายที่พิสูจน์ความจริงของข่าวประเสริฐตามพวกท่านได้ประกาศ
ตามที่เราได้เห็นในบทเรียนก่อนหน้านี้ หนังสือกิจการเต็มไปด้วยการอัศจรรย์ที่บรรดาอัครทูตได้กระทำ
ที่ใดก็ตามที่พระวิญญาณมอบอำนาจแก่อัครทูตให้กระทำการอัศจรรย์ พระองค์กระทำเช่นนั้น
ก็เพื่อสนับสนุนคำพยานของอัครทูตเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์

หก อัครทูตเป็นพยานโดยผ่านความรักที่กันอย่างหนักแน่นต่อพระคริสต์ ตลอดเวลา
พวกท่านได้ใช้ความสนใจที่พวกเขาได้รับเพื่อชี้ทางให้คนไปถึงพระคริสต์ และพวกท่านไม่ยอมละทิ้งการทรงเรียกของพระองค์
แม้ในยามที่ถูกข่มเหง หรือข่มขู่ เช่น ในกิจการ 14 เมื่อชาวเมืองลิสตรา พยายามฆ่านักการเปาโล และบารนาบัส
เปาโลยืนกรานว่าท่านเป็นเพียงแค่มนุษย์ และท่านได้นำประชาชนให้หันมาหาพระเจ้า และในกิจการ 4 เมื่อสภาซาน
เฮดริน ข่มขู่พวกอัครสาวก และสั่งให้พวกเขาหยุดประกาศข่าวประเสริฐ อัครทูตก็ไม่ยอมถูกปิดปาก ตามที่เราอ่านพบในกิจการ 5:28-29:

“เราสั่งห้ามเด็ดขาดไม่ให้พวกเจ้าสอนในนามนี้...”
เปโตรกับอัครทูตอื่นๆ ตอบว่า “พวกข้าพเจ้าต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์!” (กิจการ 5:28-29)

อัครทูตได้ใช้กลยุทธ์หลากหลายเมื่อท่านเป็นพยานเพื่อข่าวประเสริฐ และโดยผ่านตัวอย่าง และคำสอนเหล่านั้น
พวกท่านได้ฝึกให้คริสตจักรยุคแรกกระทำอย่างเดียวกันด้วย บันทึก
ของลูกาในกิจการ ควรหนุนใจให้คริสเตียนยุคทุกยุคทุกสมัยแสวงหากลยุทธ์หลากหลายต่าง ๆ ตามที่พระเจ้าต้องการให้เราใช้
เพราะเราเองก็รับใช้พระองค์ ในฐานะพยานของข่าวประเสริฐเช่นกัน

ควบคุมไว้กับกลยุทธ์หลากหลายที่อัครทูตใช้เป็นพยานเพื่อพระคริสต์
เราก็คควรพิจารณาบริบทอันหลากหลายที่พวกเขาเป็นพยานในพระนามของพระคริสต์ด้วย

บริบท

เราอาจสรุปใจความสำคัญของบริบทอันหลากหลายในช่วงเวลาที่อัครทูตเป็นพยานเพื่อข่าวประเสริฐในหนังสือกิจการได้หลายแนวทาง แต่เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น เราจะจำแนกบริบทเหล่านี้เป็นสี่ประเภทหลัก หนึ่งในสี่ประเภทที่กล่าวถึงในหนังสือกิจการเล่มนี้ เราเรียกถึงเหตุการณ์เหล่านั้นที่อัครทูตปราศรัยกับคนกลุ่มใหญ่ในสถานที่สาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นคำเทศนา คำแก้ต่าง หรือวาทกรรมประเภทอื่น ๆ

การนำเสนอลักษณะนี้ อัครทูตจะมั่งคั่งวัง ที่จะเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมกับผู้ฟังของพวกเขา
ตามที่เราได้เห็นแล้วในบทเรียนข้างต้น อัครทูตกล่าวกับชาวยิวในลักษณะหนึ่ง และต่อคนต่างชาติในอีกลักษณะหนึ่ง

บริบทประเภทที่สองของอัครทูต ได้แก่การสนทนา หรือการโต้แย้ง ในบริบทนี้ คนจะถูกเชิญมาให้แสดงความเห็นโต้แย้ง และอัครทูตก็จะถูกคาดหวังให้ปกป้องข่าวประเสริฐ เช่น เปาโลได้ทำการโต้แย้งในห้องประชุมที่รินนัสอันเป็นสถานที่หนึ่งในเมืองเอเฟซัส ที่ใช้เพื่อทดสอบทักษะวาทศิลป์ และความคิดเห็นใหม่ ๆ ต่อหน้าประชาชน

สาม อัครทูต และผู้ติดตามพวกเขา มักเป็นพยานในครอบครัว ในสมัยโบราณนั้น ครอบครัวโดยธรรมชาติแล้วประกอบด้วยคนมากกว่าแค่พ่อแม่และลูก ๆ ในครอบครัวมักจะมีญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง และคนรับใช้มากมาย ฉะนั้นเมื่อเราอ่านเกี่ยวกับครอบครัวในกิจการ เราควรมองไปถึงบรรดาญาติพี่น้อง เช่น ลูกหลาน ปู่ย่าตายาย ลุงป้า น้าอา เช่นเดียวกับคนงาน และคนรับใช้ และในหลายกรณีอาจรวมไปถึงแม้กระทั่งทาสด้วย จำนวนคนทั้งหมดในหนึ่งครอบครัวอาจมากถึงประมาณ 15 ถึง 20 โดยเฉลี่ย เราเห็นตัวอย่างของอัครทูตตอนเป็นพยานกับครอบครัวต่าง ๆ ในหลายที่หลายแห่งในกิจการ เช่นในบทที่ 10 ซึ่งเปาโลเป็นพยานกับครอบครัวของโครเนลิอัส และบทที่ 16 เปาโลได้เป็นพยานกับครอบครัวของลิเดีย และนายคุกชาวฟิลิปปี

สี่ หนังสือกิจการยังมีตัวอย่างของการประกาศข่าวประเสริฐเป็นการส่วนตัว อันเป็นรูปแบบหนึ่งของคำพยาน เช่น ในกิจการ 25 เปาโลพูดกับกษัตริย์อาร์กิปาในฐานะคน ๆ หนึ่ง โดยเรียบเรียงคำพูดของเขาให้เหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์ของอาร์กิปาโดยเฉพาะ

กล่าวโดยย่อก็คือ บรรดาอัครทูตไม่ได้จำกัดตนเองให้เป็นพยานแค่ในแนวทาง หรือบริบทใดบริบทหนึ่งเท่านั้น เมื่อเราสำรวจหนังสือกิจการ เราพบว่าพวกเขาหาความได้เปรียบจากทุกโอกาสเพื่อนำเสนอข่าวประเสริฐในแนวทางที่เหมาะสมกับผู้รับฟังแต่ละกลุ่ม เมื่อทำเช่นนั้น บรรดาอัครทูตก็ได้มอบตัวอย่างแก่เรา เพื่อสอนเราให้เน้นองค์ประกอบเหล่านั้นของข่าวประเสริฐที่จะก่อกองความขัดแย้งที่สุดต่อผู้รับสารของเรา อีกทั้งสอนเราให้ค้นพบแนวทางเฉพาะเจาะจงในการถ่ายทอดข่าวประเสริฐไปสู่ชีวิตของผู้ไม่เชื่อแต่ละคนได้อย่างเหมาะสมด้วย

คริสตจักร

หลังจากได้ศึกษาประเด็นสำคัญเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอัครทูตแล้ว
เราก็คงจะไปศึกษาประเด็นสำคัญหลักที่สามในกิจการ นั่นคือ คริสตจักรที่อัครทูตได้สถาปนาขึ้น

เราจะสำรวจประเด็นเรื่องคริสตจักรในสองแนวทาง ก่อนอื่น เราจะดูความจำเป็นที่ต้องมีคริสตจักร และสอง
เราจะดูที่การเตรียมตัวที่คริสตจักรได้รับจากอัครทูตเพื่อสานต่อพันธกิจของพวกเขา ให้เราเริ่มต้นที่ความจำเป็นที่ต้องมีคริสตจักร

ความจำเป็น

พระเยซูมอบหมายให้อัครทูตสร้างคริสตจักร เพราะเหตุใด? อัครทูตรู้ว่าคนจำนวนเพียงหยิบมือเดียว
ไม่สามารถนำข้อความของพระคริสต์ไปสู่ทั้งโลกได้ด้วยตัวเอง พวกเขาจำเป็นต้องมีพยานเป็นกองทัพใหญ่
เพื่อประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินพระเจ้าออกไปทุกแห่งหน

เราจะดูสองปัจจัยที่ทำให้คริสตจักรมีความจำเป็นต่อการบรรลุพันธกิจของอัครทูต หนึ่ง
เราจะพิจารณาถึงข้อจำกัดด้านกายภาพของอัครทูต นั่นคือ การที่พวกเขา ในทางกายภาพแล้ว
ไม่สามารถปฏิบัติพันธกิจที่ได้รับมอบหมายให้ลุล่วงได้ สอง เราจะดูที่ข้อจำกัดด้านเวลาของพวกเขา นั่นคือ
การมีอายุขัยตามปกติของมนุษย์ และไม่สามารถเป็นพยานกับคนรุ่นหลังในอนาคตได้ ก่อนอื่น
เรามาดูข้อจำกัดด้านกายภาพของอัครทูต

ข้อจำกัดด้านกายภาพ

ตามที่เราได้เห็นแล้ว งานของอัครทูต ก็คือการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์โดยการประกาศข่าวประเสริฐ แต่ด้วยตัวของพวกเขานเอง
พวกเขาไม่สามารถเป็น “จดหมายที่มีชีวิต” ให้กับทั้งโลกได้ เพื่อแก้ปัญหานี้
อัครทูตได้มอบหมายความคิดชอบส่วนใหญ่ในการเป็นพยานนี้ให้แก่คริสตจักร
เมื่อคนจำนวนมากขึ้นเข้ามาในคริสตจักรโดยผ่านการประกาศข่าวประเสริฐของอัครทูต ผู้เชื่อเหล่านี้ก็กลายเป็น “จดหมายที่มีชีวิต”
ในตัวของพวกเขานเองด้วย พวกเขาดำเนินชีวิตตามข่าวประเสริฐ จึงสามารถเป็นพยานเรื่องพระเยซูกับครอบครัว
และเพื่อนบ้านของพวกเขาได้ และมีบางคนถึงกับกลายเป็นผู้ประกาศ และผู้เผยแพร่อีกด้วย ในแนวทางนี้ อัครทูตได้สร้าง
“ต้นแบบการเพิ่มจำนวนตนเอง” เพื่อการประกาศข่าวประเสริฐที่ขงแท้ ในทุกชั่วอายุคน โดยมีคริสตจักรปฏิบัติหน้าที่เป็นส่วนใหญ่
แน่นอนว่าคริสตจักรไม่สามารถประกาศด้วยสิทธิอำนาจ และการยืนยันด้วยการอัศจรรย์เหมือนกับที่ได้เกิดขึ้นกับการประกาศของอัครทูต
แต่แม้กระนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ยังทรงยินดีที่จะทำงานผ่านคำพยานที่ขงแท้ของคริสตจักร โดยผ่านชีวิต และถ้อยคำของผู้เชื่อ
และยินดีที่จะทำให้มีคนใหม่ ๆ มากมายกลับมาเชื่อโดยผ่านวิธีการนี้

เพื่อเป็นตัวอย่าง ให้เราฟังกิจการ 11:19-21 เกี่ยวกับผู้เชื่อที่ต้องกระจัดกระจายไปเพราะการถูกข่มเหง:

ฝ่ายบรรดาผู้ที่กระจัดกระจายไป เนื่องจากการข่มเหงอันเกี่ยวข้องกับสเทเฟน ก็เดินทางไปไกลถึงเมืองฟินิเซีย เกาะไซปรัส
และเมืองอันติโอก และเล่าเรื่องราวนี้แก่พวกเขาเหล่านั้น แต่ก็มีบางคนในพวกเขา...ได้ไปที่เมืองอันติโอก

และเล่าว่าประเสริฐเรื่ององค์พระเยซูเจ้าแก่ชาวกรีกด้วย พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่กับเขาเหล่านั้น ผู้คนมากมายเชื่อ และกลับใจมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า (กิจการ 11:19-21)

เมื่อเข้าใจถึงข้อจำกัดด้านกายภาพของอัครทูตแล้ว เราก็จะหันไปดูข้อจำกัดด้านเวลา อันเป็นเหตุมาจากการที่พวกเขาไม่ได้เป็นอมตะนั่นเอง

ข้อจำกัดด้านเวลา

บรรดาอัครทูตส่วนนั้นมั่นใจว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาอีกในไม่ช้า แต่พวกเขาไม่รู้ว่ามีเมื่อใด เมื่อกษัตริย์เฮโรดสังหารอัครทูตยากอบในกิจการ 12 ก็ชัดเจนแล้วว่า อย่างน้อยอัครทูตบางคนจะมีชีวิตอยู่ไม่ถึงเวลาที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา พวกอัครทูตจึงฝึกคริสตจักรไม่ให้พึ่งแต่ประกาศข่าวประเสริฐภายใต้การกำกับดูแลของอัครทูตเท่านั้น แต่ต้องดำเนินการสร้างคริสตจักรต่อไปอีกด้วย หลังจากพวกอัครทูตเสียชีวิต ให้เราฟังถ้อยคำของเปาโลที่มีต่อผู้อาวุโสในเมืองเอเฟซัส ในกิจการ 20:25-28 เป็นตัวอย่าง:

“บัดนี้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่า ไม่มีสักคนในพวกท่านซึ่งข้าพเจ้าได้เที่ยวว่าประกาศอาณาจักรของพระเจ้าให้ฟังนั้น จะได้เห็นหน้าข้าพเจ้าอีก... ท่านทั้งหลาย จงเฝ้าระวังตัวของท่านเอง และฝูงแกะทั้งสิ้น ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงตั้งให้ท่านเป็นผู้ปกครองดูแล จงเป็นคนเลี้ยงแกะสำหรับคริสตจักรของพระเจ้าซึ่งทรงซื้อ มาด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง (กิจการ 20:25-28)

เปาโลต้องการความมั่นใจว่า คริสตจักรจะพึ่งพาพระคริสต์ต่อไปในการเผยแพร่ข่าวประเสริฐด้วยแนวทางที่ถูกต้อง และนำผู้เชื่อให้มีวุฒิภาวะฝ่ายจิตวิญญาณ ท่านจึงสร้างความมั่นใจว่า ผู้นำคริสตจักรได้รับการเตรียมความพร้อมให้ปฏิบัติพันธกิจต่อไปหลังจากท่านเสียชีวิตแล้ว เนื่องจากข้อจำกัดด้านกายภาพ และข้อจำกัดด้านเวลาของอัครทูต คริสตจักรจึงเป็นศูนย์กลางสำหรับกลยุทธ์ทั้งระยะสั้น และระยะยาวของอัครทูตในการขับเคลื่อนแผ่นดินของพระเจ้าไปข้างหน้า

เราได้กล่าวถึงความจำเป็นที่คริสตจักรต้องมีพยานที่เที่ยงแท้แล้ว ต่อไป เราควรหันไปดูที่การเตรียมความพร้อมของคริสตจักร โดยอัครทูต

การเตรียมพร้อม

อัครทูตได้เตรียมความพร้อมให้คริสตจักร ในการสานต่อพันธกิจเผยแพร่แผ่นดินของพระเจ้าในหลายวิธี แต่เพื่อประหยัดเวลา เราจะจำกัดการพิจารณาในสามประเด็น หนึ่งในเราจะศึกษาการที่อัครทูตได้สั่งสอนคริสตจักรให้สวดข้อคำสอนของอัครทูตอยู่เสมอ ซึ่งประกอบด้วยคำพยานอันสัตย์ซื่อของพวกเขาเพื่อพระเยซู สอง เราจะสำรวจการจัดเตรียมของอัครทูตสำหรับการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของคริสตจักร เช่น ผู้ปกครอง และมีคนายก และสาม เราจะดูว่าอัครทูตได้เตรียมคริสตจักรให้พร้อมอย่างไร ที่จะสามารถทนต่อความยากลำบากที่จะมาถึงอย่างไม่มีทางเลี่ยง เราจะเริ่มต้นด้วยคำสอนที่อัครทูตได้ส่งต่อไปยังคริสตจักร

คำสอน

ในเอเฟซัส 2 อัครทูตเปาโลอธิบายว่า คริสตจักรเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น โดยสร้างขึ้นบนพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นศิลามุมเอก และบนอัครทูต และผู้เผยพระวจนะ ผู้เป็นรากฐาน พึงคำพูดของท่านในเอเฟซัส 2:19-20:

ดังนั้นท่านจึง...เป็นพลเมืองเดียวกับประชากรของพระเจ้า และเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า ท่านได้รับการสร้างขึ้นบนรากฐานของเหล่าอัครทูต และผู้เผยพระวจนะ โดยมีพระเยซูคริสต์เองเป็นศิลามุมเอก (เอเฟซัส 2:19-20)

ขอให้สังเกตว่า ในที่นี้ เปาโลไม่ได้คิดเพียงว่าอัครทูตเป็นผู้นำชุดแรกเริ่มของคริสตจักรเท่านั้น แต่คำสอนของพวกเขายังเป็นรากฐานของคริสตจักรด้วย ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับความเชื่อของคริสตจักร ในเอเฟซัส 3:4-6 เปาโลอธิบายถึงรากฐานคำสอนของท่านดังนี้:

เมื่อท่านอ่านแล้วจะสามารถเข้าใจถึงความรู้แจ้งของข้าพเจ้า
ในข้อล้าลึกของพระคริสต์ ซึ่งในยุคก่อน ๆ
ไม่ได้ทรงเปิดเผยแก่นมนุษย์เหมือนที่บัดนี้ทรงสำแดงโดยพระวิญญาณแก่เหล่าอัครทูต...
และผู้เผยพระวจนะผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้า (เอเฟซัส 3:4-6)

นี่คือเหตุผลที่พบในหนังสือกิจการ ลูกกระมดระวังอย่างยิ่งที่จะเน้นความจริงที่ว่าคริสตจักรนั้นอุทิศตัวเองให้กับคำสอนของอัครทูต ตามที่ท่านบันทึกในกิจการ 2:42:

ลูกาต้องการให้ผู้อ่านของท่านรู้ว่า เพื่อที่จะสัตย์ซื่อต่อพระคริสต์
และเพื่อให้พระเจ้าอวยพระพรความพยายามของเราในการขยายแผ่นดินของพระองค์
คริสตจักรจะต้องถูกสร้างขึ้น ไม่ใช่แค่บนพระคริสต์ผู้ทรงเป็นศิลามุมเอกเท่านั้น แต่บนรากฐานของอัครทูต
และผู้เผยพระวจนะของคริสตจักรยุคแรกด้วย ด้วยสิทธิอำนาจและความน่าเชื่อถือ อัครทูตได้ส่งต่อพันธกิจ และคำสอนของพระเยซู
ดังนั้น คริสเตียนในทุกสมัยจึงต้องประกาศ รักษา และดำเนินชีวิตตามคำสอนของอัครทูตด้วย

สิ่งนี้เป็นจริงสำหรับคริสตจักรของพระคริสต์ แม้กระทั่งในปัจจุบัน
ซึ่งเห็นได้ชัดเจนที่สุดจากการที่พันธสัญญาใหม่เองถูกเขียนขึ้นโดยอัครทูตเป็นหลัก และหนังสือที่ไม่ได้ถูกเขียนขึ้นโดยอัครทูต
เช่นหนังสือกิจการ ก็ยังได้รับการรับรองโดยอัครทูต ในฐานะคริสตจักรของพระคริสต์ในปัจจุบัน เราสร้างชีวิตของเราบนงานเขียนต่าง ๆ
ในพันธสัญญาใหม่ ในฐานะสารที่สื่อประเด็นสำคัญของคำสอนของอัครทูตอย่างแท้จริง

เมื่อได้เห็นว่ารากฐานอัครทูตได้เตรียมความพร้อมของคริสตจักรโดยสั่งสอนให้สัตย์ซื่อต่อคำสอนของพวกเขาแล้ว
เราก็พร้อมที่จะพิจารณาว่าพวกเขาได้เตรียมคริสตจักรให้พุ่มพอกเจ้าหน้าที่ขึ้นมามีอย่างไร เพื่อให้เป็นผู้นำ และรับใช้คริสตจักร
เมื่อคริสตจักรขยายออกไปสู่ดินแดน และคนรุ่นใหม่ ๆ

เจ้าหน้าที่

ตามที่เราได้เห็นแล้ว อัครทูตเผชิญกับข้อจำกัดด้านกายภาพ และด้านเวลา ซึ่งทำให้พวกท่านไม่สามารถกระทำพันธกิจให้เสร็จสิ้นด้วยตนเองได้ ส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาที่กระทำโดยการสร้างเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นในคริสตจักร

โดยจุดนี้ เราต้องขบถก่อนว่า มีคริสตชนมากมายจากหลากหลายประเพณีที่เข้าใจการปกครอง และตำแหน่งต่าง ๆ ในคริสตจักรยุคแรกในแนวทางแตกต่างกัน คริสตจักรบางกลุ่มยอมรับสามตำแหน่ง ได้แก่ บิชอป ผู้ปกครอง และมณายก กลุ่มอื่นอาจยอมรับเพียงสองตำแหน่ง คือ ผู้ปกครอง และมณายก แต่ก็ยังมีกลุ่มอื่น ๆ ที่ยอมรับหลากหลายตำแหน่ง เช่น อัครทูต ผู้ประกาศ ผู้เผยแพร่ว่างประเสริฐ และอื่น ๆ

คำถามเกี่ยวกับรูปแบบการปกครองอันเหมาะสมของคริสตจักรอยู่นอกเหนือขอบข่ายของบทเรียนนี้ แต่เราอยากเน้นจุดมุ่งหมายทั่วไปที่อัครทูตแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คริสตจักรเพิ่มเติมเพื่อให้มั่นใจว่าคริสตจักรจะสามารถกระทำพันธกิจของพระเจ้าให้ลุกลงต่อไปได้

แท้จริงแล้ว อัครทูตเริ่มแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพิ่มเติมอย่างรวดเร็วเนื่องจากพวกท่านยอมรับแทบจะในทันทีว่า พวกท่านเองไม่สามารถกระทำแม้แต่พันธกิจที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรท้องถิ่นในเยรูซาเล็มได้ เราเห็นสิ่งนี้อย่างชัดเจนในกิจการ 6 ซึ่งอัครทูตได้กำหนดตำแหน่งมณายก เพื่อให้มั่นใจว่าคริสตจักรจะสามารถตอบสนองความจำเป็นต่าง ๆ ของสมาชิกได้ ในกรณีนั้น อัครทูตได้สอนคริสตจักรให้คัดเลือกคนที่รับผิดชอบการแจกจ่ายอาหารประจำวัน ให้เราฟังเกี่ยวกับการที่อัครทูตจัดการเรื่องนี้ในกิจการ 6:3-6:

พี่น้องทั้งหลาย “จงเลือกคนเจ็ดคนในพวกท่าน ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่าเต็มด้วยพระวิญญาณ และสติปัญญา เราจะได้มอบความรับผิดชอบนี้แก่พวกเขา ส่วนเราจะได้อาใจใส่ในการอธิษฐาน และพันธกิจแห่งพระวจนะ...” พวกเขานำทั้งเจ็ดคนนี้มาหาอัครทูต อัครทูตก็อธิษฐาน และวางมือให้ (กิจการ 6:3-6)

พวกอัครทูตยังได้แต่งตั้งผู้ปกครอง ซึ่งมักเรียกว่า ศิษยาภิบาล เพื่ออภิบาล และนำชุมชนผู้เชื่อต่าง ๆ ในท้องถิ่นของคริสตจักร เช่น ในระหว่างการเดินทางประกาศข่าวประเสริฐ เปาโลได้นำคนกลับใจใหม่เข้าสู่คริสตจักรเสมอ และแต่งตั้งผู้นำที่จะรับผิดชอบดูแลคริสตจักรเมื่อเปาโลจากไป เราเห็นตัวอย่างเช่นนี้ในกิจการ 14:23 โดยลูกาได้ให้คำบรรยายดังนี้:

เปาโลกับบารนาบัสแต่งตั้งเหล่าผู้ปกครอง ในแต่ละคริสตจักร และออกอาหารอธิษฐาน เพื่อมอบพวกเขาไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ซึ่งพวกเขาเชื่อวางใจ (กิจการ 14:23)

แท้จริงแล้ว พวกอัครทูตตั้งใจอย่างมากที่จะเตรียมผู้ปกครองสำหรับคริสตจักร จนถึงขนาดที่พวกท่านให้กำลังใจบรรดาผู้ปกครองให้หน้าคริสตจักรเคียงข้างพวกท่าน แม้ในยามที่พวกอัครทูตยังอยู่ด้วยก็ตาม ตัวอย่างเด่นชัดที่สุดในเรื่องนี้ในกิจการ 15 คือสภาในกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งร่วมประชุมกันเพื่อรับมือกับคำถามเกี่ยวกับคนต่างชาติ ซึ่งคำถามที่ว่าก็คือ จะผนวกคนต่างชาติเข้าสู่คริสตจักรอย่างไร? ทั้งอัครทูต และผู้ปกครองร่วมกันเป็นประธานของสภาในกิจการ 15 ซึ่งบันทึกเหตุการณ์นี้ไว้ อัครทูต และผู้ปกครองถูกกล่าวถึงด้วยกัน ในฐานะผู้นำคริสตจักรอย่างน้อยห้าครั้ง ให้เราฟังว่า บทนี้เริ่มต้นอย่างไรในกิจการ 15:1-2:

มีบางคนจากแคว้นยูเดียมาที่เมืองอันติโอก และสอนพวกพี่น้องว่า “ถ้าท่านไม่เข้าสู่หนัตามธรรมเนียมที่โมเสสสอนไว้ ท่านก็จะไม่ได้รับความรอด” คำสอนนี้ทำให้เปาโล กับบารนาบัส ได้แย้งถกเถียงกับพวกเขาอย่างรุนแรง ดังนั้นเปาโล และบารนาบัสจึงได้รับการแต่งตั้งพร้อมกับผู้เชื่อบางคนให้ขึ้นไปพบเหล่าอัครทูต และผู้ปกครองที่เยรูซาเล็มเกี่ยวกับปัญหานี้ (กิจการ 15:1-2)

เปาโล และคนอื่น ๆ ถูกส่งไปปรึกษากับอัครทูต และผู้ปกครอง เราพบถ้อยคำคล้ายคลึงกันในข้อ 4, 6, 22 และ 23 ของบทเดียวกันนี้ด้วย

ตลอดหนังสือกิจการ อัครทูตเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่ของคริสตจักรกระทำพันธกิจของพระเจ้า เพื่อแผ่นดินของพระเมสสิยาห์ให้ลุล่วงต่อไป เราเห็นสิ่งนี้ จากการที่เปาโลมอบหมายหน้าที่แก่ผู้ปกครองในเมืองเอเฟซัส ในกิจการ 20 เราพบหน้าที่ดังกล่าวในบทบาทอันโดดเด่นของผู้ปกครอง เช่น ยากอบ ซึ่งน่าจะเป็นผู้นำคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม ในกิจการ 15 และ 21 จงฟังวิธีที่เปาโลเขียนเกี่ยวกับการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ในทิตัส 1:5:

เหตุที่ข้าพเจ้าละท่านไว้ที่เกาะคริต ก็เพื่อให้ท่านสะสางงานที่ยังค้างค้าง และแต่งตั้งคณะผู้ปกครองของคริสตจักรในทุกเมือง ตามที่ข้าพเจ้าได้สั่งท่านไว้ (ทิตัส 1:5)

เปาโลสอนศิษยาภิบาลหนุ่ม ทิตัส ให้สานต่อสิ่งที่เปาโลเองยังกระทำไม่เสร็จ นั่นก็หมายความว่า ผู้ปกครองทิตัสต้องทำสิ่งที่อัครทูตเปาโลเริ่มไว้ให้สำเร็จ ทิตัส ต้องสานต่อพันธกิจของอัครทูตในการเผยแผ่ข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้า

เปาโล และอัครทูตคนอื่น ๆ ได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่เหล่านี้ให้รับช่วงต่อจากพวกท่านในการปฏิบัติพันธกิจ พระเจ้าไม่ได้เจตนาให้อัครทูตกระทำทุกสิ่งด้วยตนเองเลย พระองค์เจตนาให้อัครทูตสถาปนาคริสตจักรของพระองค์ แต่พระองค์ก็เจตนาให้พวกท่านฝึกฝนคนอื่น ๆ ที่จะรับหน้าที่ผู้นำของคริสตจักรต่อจากอัครทูต เช่นกันด้วย ซึ่งก็คือ เจ้าหน้าที่ที่จะสานต่องานต่อไปบนรากฐานของอัครทูต เพื่อขยายแผ่นดินของพระเจ้าไปสู่พื้นที่ และเวลาที่พวกอัครทูตไม่เคยสามารถก้าวเข้าไปถึงได้

เท่าที่ผ่านมา เราได้เห็นแล้วว่า อัครทูตได้สอนคริสตจักรเกี่ยวกับพันธกิจ และคำสอนของพระเยซู ทั้งได้ฟูมฟักเจ้าหน้าที่เพิ่มเติมเพื่อกระทำพันธกิจของพระคริสต์ให้ลุล่วง ณ จุดนี้ เราก็พร้อมที่จะกล่าวถึงแนวทางของอัครทูตในการเตรียมคริสตจักรสำหรับความยากลำบากที่จะมาถึงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อคริสตจักรก้าวไปข้างหน้า

ความยากลำบาก

ลูกาบรรยายงานของอัครทูตว่าเต็มไปด้วยความยากลำบาก อันตราย และการถูกข่มเหง พวกท่านถูกจับ และถูกโบยตี อัครทูตยากอบถึงกับถูกฆัตรีย์เฮโรดประหาร และพวกอัครทูตรู้ดีว่าสิ่งที่เป็นจริงในชีวิตของพวกท่านเอง ก็จะเป็นจริงกับชีวิตของคริสเตียนคนอื่น ๆ เช่นกันด้วย

ในเหตุการณ์หนึ่งที่มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษ เปาโล ถูกผู้ไม่เชื่อที่โมโหโกรธาในเมืองลิสตราเอาหินขว้าง และทิ้งท่านไว้ให้ตาย แต่ในวันต่อมา ท่านหนีไปยังเมืองเดอร์บี ที่อยู่ใกล้เคียง แต่ไม่นานหลังจากนั้น ท่านก็ย้อนกลับมาที่ลิสตรา และเมืองอื่น ๆ อีก เพื่อหนุนใจผู้เชื่อ ถ้อยคำที่ลูกบารันทีกไว้ต่อไปนี้ในกิจการ 14:21-22 มาจากบริบทที่เปาโลถูกหมายปองชีวิตนั่นเอง:

พวกเขา (เปาโล และ บารนาบัส) กลับไปยังเมืองลิสตรา เมืองอีโคเนียม และเมืองอันท็อก เพื่อช่วยให้พวกเขาเข้มแข็งขึ้น และให้กำลังใจพวกเขาให้สละความมั่นใจในความเชื่อ พวกเขาบอกว่า “เราต้องเผชิญความยากลำบากมากมาย เพื่อเข้าอาณาจักรของพระเจ้า” (กิจการ 14:21-22)

พวกอัครทูตต้องการให้คริสตจักรเข้าใจว่าพวกท่านจะต้องเผชิญความยากลำบาก และการถูกข่มเหง โดยอัครทูตบางคนจะถึงกับถูกสังหารเพราะเหตุความเชื่อของท่าน แต่เป้าหมายของแผ่นดินพระเจ้าก็คุ้มค่ากับการเสียสละนั้น ด้วยเหตุนี้ คริสตจักรจึงจำเป็นต้องซื้อสัตย์ต่อพระคริสต์อย่างมั่นคง

วิธีที่พวกอัครทูตเตรียมความพร้อมให้คริสตจักร สามารถเผชิญความยากลำบากนั้น ก็เห็นได้เช่นกัน จากคำปราศรัยที่โด่งดังของเปาโลต่อผู้ปกครองคริสตจักรในเมืองเอเฟซัส ในกิจการ 20 เปาโลบอกพวกเขาว่า ท่านเองอาจไม่ได้มาพบพวกเขาอีก ท่านบอกว่า ท่านกำลังเดินทางไปเยรูซาเล็ม และที่นั่น ท่านคาดว่าจะถูกจับ และอาจถูกสังหาร ในบริบทของมุมมองอันหมั่นหมองตอนนี้ของชีวิตท่าน เปาโลได้เตือนสติ และสั่งสอนพวกเขาให้เตรียมคริสตจักรเอเฟซัสให้พร้อมสำหรับความยากลำบากที่พวกเขาจะต้องเผชิญ ในกิจการ 20:28-31 ท่านกล่าวข้อความนี้กับผู้ปกครองที่เอเฟซัส:

ท่านทั้งหลาย จงเฝ้าระวังตัวของท่านเอง และฝูงแกะทั้งสิ้น ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงตั้งให้ท่านเป็นผู้ปกครองดูแล จงเป็นคนเลี้ยงแกะสำหรับคริสตจักรของพระเจ้า ซึ่งทรงซื้อมา ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง ข้าพเจ้าทราบไว้ว่า เมื่อข้าพเจ้าจากไป สุนัขป่าร้ายกาจจะเข้ามาในหมู่พวกท่าน และจะไม่ปล่อยฝูงแกะทั้งสิ้นไว้เลย แม้ในหมู่ท่านเองก็จะมีคนลุกขึ้นมาบิดเบือนความจริง เพื่อจะดึงเหล่าสาวกไปติดตามพวกเขา ฉะนั้นจงเฝ้าระวังให้ดี!... (กิจการ 20:28-31)

อัครทูตหลายคนเขียนจดหมายในท่านองเดียวกันไปถึงคริสตจักรต่าง ๆ เปโตร ขอนั่น และเปาโล ต่างสั่งสอนคริสตจักรให้เฝ้าระวังศัตรูของความเชื่อ ให้ฟังพาพระคัมภีร์ และคำสอนในพระคัมภีร์ และให้สัตย์เชื่อในพระคริสต์เสมอ

สิ่งทั้งสิ้นเหล่านี้ เจตนาของอัครทูต ไม่ใช่เพื่อทำให้คริสตจักรเสียกำลังใจ แต่เพื่อเตรียมคริสตจักรให้วางใจในพระคริสต์เสมอแม้เมื่อเผชิญความยากลำบาก ให้ฟังพาของประทาน และพระคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และให้มุ่งมั่นปฏิบัติพันธกิจของพระเจ้าต่อไป

โดยการวางรากฐานคริสตจักรบนคำพยาน และคำสอนของอัครทูต โดยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในคริสตจักร โดยการเตรียมคริสตจักรให้เผชิญความยากลำบาก และโดยวิธีการอื่น ๆ มากมาย อัครทูตจึงมั่นใจว่าคริสตจักรทุกหนแห่ง และทุกยุคสมัยจะสามารถสืบสานพันธกิจการแผ่ขยายแผ่นดินของพระเจ้าต่อไปได้

สรุป

ในบทเรียนนี้ เราได้สำรวจสามประเด็นสำคัญที่ถูกถกเถียงผ่านหนังสือกิจการทั้งเล่ม เราได้ดูที่กิจการและการมอบของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราได้อภิปรายความสำคัญของอัครทูตในฐานะพยานผู้มีสิทธิอำนาจอันเป็นเอกลักษณ์ของพระคริสต์ และเราก็ได้เห็นว่าการอัครทูตปฏิบัติพันธกิจที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จอย่างไร โดยผ่านการสถาปนาคริสตจักร

หนังสือกิจการเป็นผลงานชิ้นโดดเด่นในด้านประวัติศาสตร์ และศาสนศาสตร์ เมื่อถูกเขียนไปถึง ธีโอฟิลัส และคริสตจักรยุคแรก ท่านเน้นที่ความสำคัญอันสูงยิ่งของการเผยแผ่ข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินพระเจ้า โดยผ่านคำพยานของพวกท่านไปสู่ชนชาติต่าง ๆ บนโลกนี้ ด้วยอุทยานภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อเราประยุกต์บทเรียนเดียวกันนี้ เข้ากับชีวิตของเราในปัจจุบัน เรายุติการอุทิศตัวเองให้แก่แผ่นดินของพระเจ้า ด้วยความคาดหวังถึงวันที่พระคริสต์จะเสด็จมา เพื่อทำให้อาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์สำเร็จบริบูรณ์

วิทยากร

ดร. ฮานส์ เอฟ ไบเออร์ (ผู้ดำเนินรายการ) เป็นศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาใหม่ และประธานภาควิชาพันธสัญญาใหม่ ที่วิทยาลัยพระคริสตธรรมคัพเวอแนนท์ ในเมืองเซนต์หลุยส์ รัฐมิสซูรี ดร. ไบเออร์ได้รับปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต และศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จากวิทยาลัยพระคริสตธรรมแอชลันด์ และได้รับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยอเบอร์ดีน ในสกอตแลนด์ ดร. ไบเออร์ ซึ่งกำเนิด และเติบโตในเยอรมนี เป็นอาจารย์สอน ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมเยอรมนี ที่เมืองเกิสเซน ที่นั่น ท่านได้ก่อตั้งคริสตจักรแห่งหนึ่งขึ้น และเป็นศิษยาภิบาลร่วม ท่านบรรยายและเทศนาอย่างสม่ำเสมอทั่วประเทศสหรัฐ และในยุโรป และได้ตีพิมพ์เอกสาร ความเรียง พจนานุกรม บทความ และอรรถาธิบายจำนวนมาก ทั้งในภาษาอังกฤษ และภาษาเยอรมัน โดยเฉพาะเกี่ยวกับพระกิตติคุณและหนังสือกิจการ นอกจากนี้ ท่านยังเป็นผู้เขียนหนังสือ “ศาสนศาสตร์ของมาระโก: พลวัตระหว่างคริสต์ศาสนศาสตร์และความเป็นสาวกแท้” (A Theology of Mark: The Dynamic Between Christology and Authentic Discipleship (P&R, 2012))

อภิธานศัพท์

อัครทูต—ตำแหน่งพิเศษในพันธสัญญาใหม่ สำหรับผู้ที่ได้รับการสอนโดยพระเยซู ได้เห็นพระองค์หลังการคืนพระชนม์ และได้รับการเลือกโดยพระองค์เองสำหรับตำแหน่งนี้ คำนี้ มาจากคำภาษากรีกที่หมายความว่า “ผู้ที่ถูกส่งออกไป”

“อาโพลโทโลส” (“apostolos”)—คำภาษากรีก (คำถอดเสียง) สำหรับ “ผู้ที่ถูกส่งออกไป”

กามาเลอ—รับบี และฟาริสี ชาวยิว ผู้เป็นต้นฉบับ ซึ่งกล่าวปกป้องอัครทูตต่อหน้าสภาซานเฮดริน และช่วงหนึ่งเคยเป็นครูของอัครทูตเปาโลด้วย

ยากอบ (อัครทูต)—บุตรเศเบดี น้องชายของยอห์น พลีชีพเพื่อความเชื่อภายใต้เฮโรด อากริปปา

ยากอบ (น้องชายของพระเยซู)—น้องชายต่างบิดาของพระเยซู (เนื่องจากพระเยซูปฏิเสธโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์—ผู้แปล) ผู้นำคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม และผู้เขียนพระกัมภีร์ยากอบในพันธสัญญาใหม่

เยเรมีย์—ผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิม มีชีวิตอยู่ในช่วง 626-586 ปีก่อนคริสตกาล เรียกกันว่า “ผู้เผยพระวจนะผู้คร่ำครวญ” เช่นกัน เป็นผู้พยากรณ์อนาคตของยูดาห์ และพันธสัญญาใหม่ที่จะมาถึง

โยเอล—ผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิม ผู้ปฏิบัติพันธกิจในช่วงการกวาดต้อนไปยังบาบิโลน ผู้ให้ความหวังว่าจะเกิดการฟื้นฟูหลังการถูกเนรเทศ และได้กล่าวถึงการเทลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในอนาคต โดยเปโตร อ้างอิงคำพยากรณ์นี้ในวันเพ็นเทกอสต์ ดังปรากฏในกิจการ 2

มัทธิว—อัครทูตที่ได้รับเลือกโดยอัครทูต 11 คนที่เหลือ ให้แทนที่ยูดาส อิสคาริโอท ในกิจการ 1

เพ็นเทกอสต์—เทศกาลของชาวยิว มักถูกเรียกว่า “เทศกาลสัปดาห์” ซึ่งฉลองในช่วงต้นของการเก็บเกี่ยว และถูกเฉลิมฉลองโดยคริสเตียนเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเทลงมาบนคริสตจักรยุคแรก

เปโตร—หนึ่งในอัครทูต 12 คนของพระเยซู รู้จักกันในนาม “ซีโมน” เช่นกัน เป็นผู้นำในคริสตจักรยุคแรก ได้กล่าวคำเทศนาในวันเพ็นเทกอสต์ ในกิจการ 2 ตามมุมมองของนักประวัติศาสตร์คริสตจักร มาระโก ได้อาศัยคำบอกเล่าของเปโตร เกี่ยวกับชีวิตของพระเยซู ในการเขียนพระกิตติคุณของท่าน

“รูอัค เอลอฮิม” (“ruach elohim”)—คำภาษาฮีบรู (คำถอดเสียง) “พระวิญญาณของพระเจ้า”

ทีร์นัธ—ชื่อบุคคล ที่เป็นเจ้าของหอประชุมแห่งหนึ่งในเมืองเอฟซัส อันเป็นที่ที่ความคิดใหม่ ๆ ถูกทดสอบ และเป็นที่พักพิงที่เปาโลเทศนาประกาศข่าวประเสริฐ